

**REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B**

Broj: Rev 189/2019-19

**U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E**

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca mr. sc. Dražena Jakovine predsjednika vijeća, Mirjane Magud članice vijeća i sutkinje izjaviteljice, Jasenke Žabčić članice vijeća, Ljiljane Hrastinski Jurčec članice vijeća i Goranke Barać-Ručević članice vijeća, u postupku izvanredne uprave nad dužnikom Agrokor koncern za upravljanje društvima, proizvodnju i trgovinu poljoprivrednim proizvodima, dioničko društvo, OIB 05937759187, Zagreb, M. Čavića 1, i njegovim ovisnim i povezanim društvima, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Bogdanović, Dolički & Partneri d.o.o. u Zagrebu, odlučujući o revizijama vjerovnika: 1) Općina Darda, OIB 34375615619, Darda, Sv. Ivana Krstitelja 89, kojeg zastupa punomoćnik Domagoj Rešetar, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Rešetar & Partneri d.o.o. u Osijeku, 2) Phoenix Farmacija d.o.o., OIB 36755252122, Zagreb, Ozaljska 95, 3) Raiffeisen Leasing d.o.o., OIB 75346450537, Zagreb, Radnička cesta 43, kojeg zastupa punomoćnik Šimun Babić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Babić & Čibarić d.o.o. u Zagrebu, 4) Stega Tisak d.d., OIB 78043520516, Zagreb, Heinzelova 60/I, kojeg zastupa punomoćnica Helena Sjauš, odvjetnica u Zagrebu, 5) Esseker Grupa d.o.o., OIB 55606860500, Osijek, Kapucinska 25/II, kojeg zastupa punomoćnik Branimir Fingler, odvjetnik u Osijeku, 6) Danijel Labaš, OIB 88601104606, Varaždin, Vladimira Deduša 19, kojeg zastupa punomoćnik Damir Linta, odvjetnik u Zagrebu, 7) Bahovec d.o.o., OIB 08740642924, Vrboška, Vrboška 3, kojeg zastupa punomoćnik Krešimir Galeković, odvjetnik u Zagrebu, 8) Udruga manjinskih dioničara koncerna Agrokor, OIB 54868690393, Zagreb, Ulica grada Vukovara 74, koje zastupa punomoćnik Boris Ivančić, odvjetnik u Splitu, 9) CAPTURIS d.o.o., OIB 26726754649, Split, Kralja Zvonimira 14, kojeg zastupa punomoćnik Boris Ivančić, odvjetnik u Splitu, 10) B & P Power s.r.o., 50901 Nova Paka, Hermanice 128, Republika Češka, kojeg zastupa punomoćnik Mislav Bradvica, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Bradvica Marić Wahl Cesarec d.o.o. u Zagrebu, 11) Jovimer S.L., Kraljevina Španjolska, 46770 Xeraco, Av. De Valencija 37, kojeg zastupa punomoćnik Mislav Bradvica, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Bradvica Marić Wahl Cesarec d.o.o. u Zagrebu, 12) Addiko Bank d.d., OIB 14036333877, Zagreb, Slavonska avenija 6, kojeg zastupa punomoćnica Belinda Čačić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Čačić & Partneri j.t.d. u Zagrebu, 13) Adris Grupa d.d., OIB 82023167977, Rovinj, Vladimira Nazora 1, kojeg zastupa punomoćnica Belinda Čačić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Čačić & Partneri j.t.d. u Zagrebu, 14) TDR d.o.o., OIB 37014645007, Rovinj, Obala V. Nazora 1, kojeg zastupa punomoćnik Mislav Bradvica, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Bradvica Marić Wahl Cesarec d.o.o. u

Zagrebu, 15) Auctor d.o.o., OIB 19203050598, Zagreb, Dežmanova 5, kojeg zastupa punomoćnik Boris Anišić, odvjetnik u Zagrebu, 16) Medika d.d., OIB 94818858923, Zagreb, Capraška 1, kojeg zastupa punomoćnik Boris Anišić, odvjetnik u Zagrebu, 17) Sonja Dekanović, OIB 04336748812, Zagreb, Radonjska 4, koju zastupa punomoćnik Vinko Marinković, odvjetnik u Zagrebu, 18) Seres Investments S.à r.l. SPF, 33, Boulevard du Prince Henri, L-1724, Luksemburg, kojeg zastupa punomoćnica Katarina Gillich, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Orešković, Vrtarić & partneri d.o.o. u Zagrebu, 19) KentBank d.d., OIB 73656725926, Zagreb, Gundulićeva 1, 20) RBL Group SA, OIB 72737551706, Švicarska, 3206 Rizenbach, Ofenhausstrasse 29-35, kojeg zastupa punomoćnik Mario Perica, odvjetnik u Zagrebu, 21) Tele2 d.o.o., OIB 70133616033, Zagreb, Ulica grada Vukovara 269d, kojeg zastupa punomoćnik Mićo Ljubenko, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ljubenko & partneri d.o.o. u Zagrebu, 22) Zagreb-Montaža d.o.o. za gradnju gospodarskih objekata, OIB 06588149401, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa punomoćnica Maja Kruljac, odvjetnica u Zagrebu, 23) Inceptum d.o.o., OIB 56920339258, Zagreb, Ulica grada Vukovara 269d, kojeg zastupa punomoćnica Tina Čemerika, odvjetnica u Zagrebu, 24) Tehnika d.d., OIB 73037001250, Zagreb, Ulica grada Vukovara 274, 25) Triticum d.o.o., OIB 43860255352, Zagreb, Ulica grada Vukovara 274, protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-5140/2018-8 od 18. listopada 2018., u dijelu kojim je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018., u sjednici održanoj 31. svibnja 2023.,

r i j e š i o j e:

- I. Revizija vjerovnika Općine Darda se odbacuje.
- II. Revizija vjerovnika Phoenix Farmacija d.o.o. se odbacuje.
- III. Revizija vjerovnika Raiffeisen Leasing d.o.o. se odbacuje.
- IV. Revizija vjerovnika Stega Tisak d.d. se odbacuje.
- V. Revizija Esseker Grupa d.o.o. se odbija.
- VI. 1. Revizija Danijela Labaša se odbija.
- 2. Dopuna revizije Danijela Labaša od 21. srpnja 2022. se odbacuje.
- VII. Revizija Bahovec d.o.o. se odbija.
- VIII. Revizija Udruga manjinskih dioničara koncerna Agrokor se odbija.
- IX. Revizija Capturis d.o.o. se odbija.
- X. Revizija vjerovnika B&P Power s.r.o. Republika Češka se odbija.
- XI. Revizija vjerovnika Jovimer S.L. Kraljevina Španjolska se odbija.

XII. 1. Revizija vjerovnika Addiko Bank d.d. u odnosu na 6. i 7. pravno pitanje se odbija.

2. Revizija vjerovnika Addiko Bank d.d. u odnosu na preostala pravna pitanja se odbacuje.

XIII. 1. Revizija vjerovnika Adris Grupa d.d. u odnosu na 8. i 9. pravno pitanje se odbija.

2. Revizija vjerovnika Adris Grupa d.d. u odnosu na preostala pravna pitanja se odbacuje.

XIV. 1. Revizija vjerovnika TDR d.o.o. Rovinj u odnosu na 1. i 2. pravno pitanje se odbija.

2. Revizija vjerovnika TDR d.o.o. Rovinj u odnosu na preostalo pravno pitanje se odbacuje.

XV. 1. Revizija vjerovnika Auctor d.d. u odnosu na 1., 3., 4. i 5. pravno pitanje se odbija.

2. Revizija vjerovnika Auctor d.d. u odnosu na preostalo pravno pitanje se odbacuje.

XVI. 1. Revizija vjerovnika Medika d.d. u odnosu na 1., 3., 4. i 5. pravno pitanje se odbija.

2. Revizija vjerovnika Medika d.d. u odnosu na preostalo pravno pitanje se odbacuje.

XVII. Revizija vjerovnika Sonje Dekanović se odbija.

XVIII. Revizija vjerovnika Seres Investments S.à r.l. SPF Luksemburg se odbija.

XIX. Revizija vjerovnika KentBank d.d. se odbija.

XX. 1. Revizija vjerovnika RBL Group SA Švicarska u odnosu na 5. pravno pitanje se odbija.

2. Revizija vjerovnika RBL Group SA Švicarska u odnosu na preostala pravna pitanja se odbacuje.

XXI. Revizija vjerovnika Tele2 d.o.o. se odbacuje.

XXII. Utvrđuje se da je vjerovnik Zagreb-Montaža d.o.o. odustao od podnesene revizije.

XXIII. Utvrđuje se da je vjerovnik Inceptum d.o.o. odustao od podnesene revizije.

XXIV. Utvrđuje se da je vjerovnik Tehnika d.d. odustao od podnesene revizije.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-1138/2017-2823 od 6. srpnja 2018. potvrđena je nagodba koja je prihvaćena od strane vjerovnika u postupku izvanredne uprave nad društvom AGROKOR koncern za upravljanje društvima, proizvodnju i trgovinu poljoprivrednim proizvodima, dioničko društvo Zagreb, i njegovim ovisnim i povezanim društvima, na ročištu za glasovanje o nagodbi održanom 4. srpnja 2018., a koja nagodba je objavljena na mrežnim stranicama e-Oglasne ploče Trgovačkog suda u Zagrebu 20. lipnja 2018., s ispravcima objavljenim na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča suda 26. lipnja 2018. (točka I. izreke). Određen je nadzor nad ispunjenjem i provedbom nagodbe time da će nadzor vršiti sud, izvanredni povjerenik i privremeno vjerovničko vijeće. Izvanredni povjerenik je dužan sud i vijeće jednom godišnje izvijestiti o ispunjenju nagodbe (točka II. izreke). Ovo rješenje će se objaviti na e-Oglasnoj ploči suda i dostaviti nadležnim sudskim registrima radi upisa podataka o sklopljenoj nagodbi (točka III. izreke). Postupak izvanredne uprave završava provedbom nagodbe (točka IV. izreke). Nagodba ima pravni učinak od dana donošenja rješenja o potvrdi nagodbe prema svim vjerovnicima pa i prema vjerovnicima koji nisu sudjelovali u postupku kao i prema vjerovnicima koji su sudjelovali u postupku, a njihove osporene tražbine se naknadno utvrde (točka V. izreke).

2. Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-5140/2018-8 od 18. listopada 2018. žalbe pojedinih vjerovnika protiv prvostupanjskog rješenja su odbijene kao neosnovane i potvrđeno je prvostupanjsko rješenje, a pojedinih vjerovnika odbačene kao nedopuštene.

3. Protiv drugostupanjskog rješenja reviziju su podnijeli: Općina Darda, Phoenix Farmacija d.o.o., Raiffeisen Leasing d.o.o., Stega Tisak d.d., Esseker Grupa d.o.o., Danijel Labaš, Bahovec d.o.o., Udruga manjinskih dioničara koncerna Agrokor, Capturis d.o.o., B & P Power s.r.o. Republika Češka, Jovimer S.L. Kraljevina Španjolska, Addiko Bank d.d., Adris Grupa d.d., TDR d.o.o., Auctor d.o.o., Medika d.d., Sonja Dekanović, Seres Investments S.à r.l. SPF Luksemburg, KentBank d.d., RBL Group SA Švicarska, Tele2 d.o.o., Zagreb-Montaža d.o.o., Inceptum d.o.o., Tehnika d.d., Triticum d.o.o., koji predlažu da ovaj sud ukine drugostupanjsko rješenje i predmet vratiti na ponovni postupak.

3.1. Dopunu revizije je podnio Danijel Labaš (podnesak od 21. srpnja 2022.).

4. Podneskom od 17. siječnja 2019. Agrokor koncern za upravljanje društvima, proizvodnju i trgovinu poljoprivrednim proizvodima, dioničko društvo Zagreb (u daljnjem tekstu: dužnik) je podnio odgovor na revizije te se očitovao na revizijske razloge. Naime, imajući u vidu načelo ekonomičnosti, nije se pojedinačno očitovao na svaku podnesenu reviziju, već jednim podneskom, budući da se pojedini revizijski

razlozi ponavljaju u više revizija. Ukratko, ističe mišljenje kako je pobijano rješenje pravilno i zakonito, te sukladno određenjima Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku. Stoga predlaže revizije odbiti, odnosno odbaciti.

5. Vjerovnik Adris Grupa d.d. podneskom od 20. rujna 2019. očitovao se na dužnikov odgovor na reviziju od 17. siječnja 2019. Prije svega, u cijelosti je ostao kod svih navoda iznesenih u reviziji protiv pobijanog rješenja. Navode dužnikova odgovora na reviziju smatra neosnovanim te predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti na ponovan postupak.

6. Revizije vjerovnika Općine Darda, Phoenix Farmacija d.o.o., Raiffeisen Leasing d.o.o., Stega Tisak d.d. i Tele2 d.o.o. su nedopuštene.

6.1. Revizije Esseker Grupa d.o.o., Danijela Labaša, Bahovec d.o.o., Udruga manjinskih dioničara koncerna Agrokor i Capturis d.o.o. su neosnovane. Dopuna revizije Danijela Labaša je nepravovremena.

6.2. Revizije vjerovnika B & P Power s.r.o. Republika Češka, Jovimer S.L. Kraljevina Španjolska, Sonje Dekanović i Seres Investments S.à r.l. SPF Luksemburg i KentBank d.d. su neosnovane.

6.3. Revizija vjerovnika Addiko Bank d.d. je neosnovana u odnosu na 6. i 7. pravno pitanje, dok je za preostala pravna pitanja nedopuštena.

6.4. Revizija vjerovnika Adris Grupa d.d., je neosnovana u odnosu na 8. i 9. pravno pitanje, dok je za preostala pravna pitanja nedopuštena.

6.5. Revizija vjerovnika TDR d.o.o., je neosnovana u odnosu na 1. i 2. pravno pitanje, dok je za preostalo pravno pitanje nedopuštena.

6.6. Revizije vjerovnika Auctor d.d. i Medika d.d. su neosnovane u odnosu na 1., 3., 4. i 5. pravno pitanje, dok su za preostalo pravno pitanje nedopuštene.

6.7. Revizija vjerovnika RBL Group SA Švicarska je neosnovana u odnosu na 5. pravno pitanje, dok je za preostala pravna pitanja nedopuštena.

6.8. Vjerovnici Zagreb-Montaža d.o.o., Inceptum d.o.o. i Tehnika d.d. su odustali od podnesene revizije.

7. Predmet revizijskog postupka je odlučivanje o pojedinačno podnesenim revizijama protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-5140/2018-8 od 18. listopada 2018. (u daljnjem tekstu: pobijano rješenje).

8. Prvostupanjski sud je rješenje o prihvatu nagodbe donio primjenom odredaba Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku („Narodne novine“ broj 32/17 – u daljnjem tekstu: ZPIUTD) te odredaba Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17 – u daljnjem tekstu:

SZ), a sve imajući u vidu određenja iz članka 8. ZPIUTD kojim je regulirana „Primjena pravila o stečajnom postupku“. Naime, prema odredbi članka 8. ZPIUTD, ako tim zakonom nije drugačije određeno, u postupku izvanredne uprave na odgovarajući se način primjenjuju postupovna pravila iz posebnog zakona koji uređuje stečaj.

8.1. Rješenjem o prihvatu nagodbe potvrđena je nagodba prihvaćena od strane vjerovnika u postupku izvanredne uprave nad dužnikom i njegovim ovisnim i povezanim društvima. Također, tim je rješenjem određen nadzor nad ispunjenjem i provedbom nagodbe, zatim je utvrđeno da postupak izvanredne uprave završava provedbom nagodbe te da nagodba ima pravni učinak prema svim vjerovnicima dužnika od dana donošenja rješenja o potvrdi nagodbe.

9. Imajući u vidu sadržaj odredbe članka 43. stavak 16. ZPIUTD, kojom je propisano da će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostatci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvrat nagodbe postignut na nedopušten način, drugostupanjski sud je, odlučujući o žalbama vjerovnika, zaključio da se u postupku izvanredne uprave, kao posebnom izvanparničnom postupku, u smislu članka 43. stavka 16. ZPIUTD ocjenjuje sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu, pravilnost postupka njezine izrade i donošenja te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvrat nagodbe postignut na nedopušten način. U tom smislu je drugostupanjski sud ocijenio da žalbenim navodima vjerovnika nije dovedena u sumnju pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja o odobrenju sklopljene nagodbe te je žalbe vjerovnika odbio kao neosnovane. Žalbe Esseker Grupa d.o.o., Danijela Labaša, Bahovec d.o.o., Udruge manjinskih dioničara koncerna Agrokor i Capturis d.o.o. je drugostupanjski sud odbacio kao nedopuštene jer je zauzeo shvaćanje da žalitelji nisu vjerovnici dužnika, a niti ovisnih i/ili povezanih društava u postupku izvanredne uprave.

10. Uvodno je za napomenuti da je Ustavni sud Republike Hrvatske povodom prijedloga više fizičkih i pravnih osoba proveo postupak za ocjenu suglasnosti Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku s Ustavom Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 76/10, 5/14 – u daljnjem tekstu: Ustav) te je rješenjem broj U-I-1694/2017 i dr. od 2. svibnja 2018. („Narodne novine“ broj 43/18) ocijenio „(...) da je cilj Zakona (zaštita održivosti poslovanja trgovačkih društava od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku koja svojim poslovanjem samostalno ili zajedno sa svojim ovisnim ili povezanim društvima utječu na ukupnu gospodarsku, socijalnu i financijsku stabilnost u Republici Hrvatskoj) legitiman i da Zakon u cijelosti ispunjava sve zahtjeve razmjernosti iz članka 16. Ustava. U odnosu na samu pravnu narav postupka izvanredne uprave te ulogu suda u tom postupku, Ustavni sud Republike Hrvatske je stava da je riječ o posebnom izvanparničnom sudskom postupku s posebnim ciljem koji sadrži elemente kako predstečajnog tako i stečajnog postupka u kojem je nadležnost suda univerzalna i koji je, kada odlučuje o davanju odnosno uskrati potvrde nagodbe vezan uz opća pravila parničnog postupka o neuvažavanju raspolaganja stranaka koja su u suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala.“

11. Odlučujući o revizijama, ovaj sud je prije odluke o osnovanosti revizija, ispitao dopuštenost revizija, imajući na umu da su revizije pojedinih vjerovnika podnesene na temelju odredbe članka 382. stavak 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13 i 89/14 – u daljnjem tekstu: ZPP), dok su revizije pojedinih vjerovnika podnesene na temelju odredbe članka 382. stavak 2. ZPP.

12. Odredbom članka 8. ZPIUTD je propisano da ako ovim Zakonom nije drugačije određeno, u postupku izvanredne uprave na odgovarajući se način primjenjuju postupovna pravila iz posebnog zakona koji uređuje stečaj.

13. Odredbom članka 19. stavak 8. SZ propisano je da se u stečajnom postupku revizija može izjaviti samo ako odluka drugostupanjskog suda ovisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili postupovnog pitanja važnog za osiguravanje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti građana. Odredbom članka 10. SZ propisano je da se u stečajnom postupku na odgovarajući način primjenjuju pravila parničnog postupka u postupku pred trgovačkim sudom, a odredbom članka 400. stavak 3. ZPP propisano je da će se u povodu revizije protiv rješenja na odgovarajući način primjenjivati odredbe ZPP-a o reviziji protiv presude.

14. Dakle, prema navedenim odredbama, u stečajnom postupku, pa time i u postupku izvanredne uprave, je dopuštena samo revizija prema odredbi članka 382. stavak 2. i 3. ZPP, što znači da reviziju može podnijeti stranka protiv drugostupanjskog rješenja ako odluka ovisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili postupovnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. Takav važan razlog može postojati, primjerice: 1) ako o tom pitanju revizijski sud još uvijek nije zauzeo shvaćanje odlučujući u pojedinim predmetima na odjelnoj sjednici, a riječ je o pitanju o kojemu postoji različita praksa drugostupanjskih sudova, 2) ako je o tom pitanju revizijski sud već zauzeo shvaćanje, ali je odluka drugostupanjskoga suda utemeljena na shvaćanju koje nije podudarno s tim shvaćanjem i 3) ako je o tom pitanju revizijski sud već zauzeo shvaćanje i presuda se drugostupanjskoga suda temelji na tom shvaćanju, ali bi – osobito uvažavajući razloge iznesene tijekom prethodnoga prvostupanjskoga i žalbenoga postupka, zbog promjene u pravnom sustavu uvjetovane novim zakonodavstvom ili međunarodnim sporazumima te odlukom Ustavnoga suda Republike Hrvatske, Europskoga suda za ljudska prava ili Europskog suda – trebalo preispitati sudsku praksu.

15. K tomu je i na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 5. prosinca 2013. zauzeto pravno shvaćanje da se „odredbe članka 400. stavak 1. i 2. ZPP ne primjenjuju u ovršnom i stečajnom postupku za koje je Ovršnim zakonom i Stečajnim zakonom propisano da je dopuštena izvanredna revizija iz odredbe članka 382. stavak 2. ZPP.“

16. U reviziji iz stavka 2. članka 382. ZPP stranka treba određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg je podnijela reviziju uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koji se na njega odnose te izložiti razloge zbog kojih smatra da je ono važno za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni (članak 382. stavak 3. ZPP).

17. U slučaju kada u reviziji nedostaje bilo koji od navedenih elemenata nema pretpostavki za njeno razmatranje u smislu odredbe članka 382. stavak 2. i 3. ZPP.

18. Naime, prema odredbi članka 392.b stavak 2. ZPP revizija se odbacuje kao nedopuštena ako u njoj nije određeno naznačeno pravno pitanje zbog kojega se podnosi uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koji se na njega odnose, kao i zato što u njoj nisu određeno izloženi razlozi zbog kojih podnositelj smatra da je to pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

U odnosu na revizije vjerovnika Općina Darda, Phoenix Farmacija d.o.o., Raiffeisen Leasing d.o.o. i Stega Tisak d.d., koji su podnijeli revizije pozivom na odredbu članka 382. stavak 1. ZPP:

19. Razmatrajući revizije vjerovnika Općina Darda, Phoenix Farmacija d.o.o., Raiffeisen Leasing d.o.o. i Stega Tisak d.d., utvrđeno je da vjerovnici u istima iznose razloge bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, a da pritom revizije ne sadrže određeno navedeno pravno pitanje zbog kojega se podnose uz navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koji se na njega odnose u smislu odredbe članka 382. stavak 2. i 3. ZPP. Kako vjerovnici u reviziji nisu određeno naveli pravno pitanje zbog kojega reviziju podnose, to revizijski sud nije ovlašten iz ukupno izloženih navoda u reviziji kreirati pravna pitanja koja bi bila važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni u smislu odredbe članka 382. stavak 2. i 3. ZPP, ako ih sam revident u reviziji nije određeno naznačio (u tom smislu i ovaj sud u odluci broj Rev 1329/2015-2 od 26. ožujka 2019. i dr.).

20. Prema odredbi članka 382. stavak 2. i 3. ZPP stranka je dužna ne samo određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg ju je podnijela, već mora izložiti i razloge zbog kojih smatra da je ono važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. To je posebno važno jer u smislu odredbe članka 392.a stavak 2. ZPP u povodu revizije iz članka 382. stavak 2. ovog Zakona revizijski sud ispituje pobijanu presudu samo u dijelu u kojem se pobija revizijom i samo zbog pitanja koje je važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni zbog kojeg je podnesena.

21. Kako u ovom slučaju vjerovnici Općina Darda, Phoenix Farmacija d.o.o., Raiffeisen Leasing d.o.o. i Stega Tisak d.d. u reviziji nisu određeno naznačili pravno pitanje, niti su određeno izložili razloge zbog kojih smatraju da bi određena pitanja bila važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, valjalo je na temelju odredbe članka 392. stavak 1. i članka 392.b stavak 2. ZPP u vezi s odredbom članka 400. stavak 3. ZPP revizije vjerovnika Općina Darda, Phoenix Farmacija d.o.o., Raiffeisen Leasing d.o.o. i Stega Tisak d.d. odbaciti kao nedopuštene (točka I., II., III. i IV. izreke).

U odnosu na revizije Esseker Grupe d.o.o., Danijela Labaša, Bahovec d.o.o., Udruge manjinskih dioničara koncerna Agrokor i Capturis d.o.o. koji su revizije podnijeli pozivom na odredbu članka 382. stavak 2. ZPP:

22. Esseker Grupa d.o.o. u reviziji, smatrajući ih važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, postavlja sljedeća pitanja:

„1. Jesu li dioničari povezanih i ovisnih trgovačkih društava, nad kojima se sukladno čl. 5. ZPIUDT provodi postupak izvanredne uprave, sudionici postupka izvanredne uprave?“

2. Može li se u nekom sudskom postupku odlučivati o pravima i obvezama osoba kojima nije dopušteno sudjelovati u tom istom postupku?

3. Trebaju li svi dioničari poveznih i ovisnih društava, nad kojima se sukladno čl. 5. ZPIUDT provodi postupak izvanredne uprave, biti u jednakom položaju?

4. Da li je zakonita nagodba zaključena na temelju neistinitog financijskog izvješća dužnika?“

23. Danijel Labaš i Bahovec d.o.o. u revizijama, smatrajući ga važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, postavljaju sljedeće pitanje:

„Ima li dioničar društva pod izvanrednom upravom pravo žalbe protiv rješenja kojim je sud potvrdio nagodbu donesenu u postupku izvanredne uprave po ZPIU?“

24. Udruga manjinskih dioničara koncerna Agrokor, te Capturis d.o.o. u revizijama, smatrajući ih važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, postavljaju sljedeća pitanja:

„1. Imaju li dioničari društva pod izvanrednom upravom pravo podnositi pravne lijekove u postupku izvanredne uprave?

2. Jesu li sudovi obvezni preispitivati sadržaj nagodbe postignute u postupku izvanredne uprave, ili su obvezni preispitivati isključivo proceduru donošenja iste?

3. Odnosi li se odredba članka 43. st. 5. t. 1. ZPIUTD-a samo na dužnika u postupku izvanredne uprave, ili i na povezana i ovisna društva, a ako smije, smije li se odnositi na ovisna i/ili povezana društva dužnika kod kojih ne postoji niti jedan insolventni razlog?

4. Je li sud ovlašten izvanrednom povjereniku i privremenom vjerovničkom vijeću dati mandat za nadzor nad provođenjem nagodbe?

5. Moraju li, u postupku izvanredne uprave, vjerovnici biti razvrstani u skupine?“

25. Revidenti navode da je postupak izvanredne uprave, koji je okončan pobijanim drugostupanjskim rješenjem, prvi i (jedini) u Republici Hrvatskoj, tako da revizijski sud još nikada nije zauzimao shvaćanja o pitanjima koja proizlaze iz rješenja kojima bi takvi postupci bili okončani, posebice ne o pitanjima koja se tiču primjene ZPIUTD-a, zbog čega revidenti smatraju da su ona važna za jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni.

26. Iz obrazloženja drugostupanjskog rješenja proizlazi da su žalbe protiv prvostupanjskog rješenja o prihvatu nagodbe podnijeli Esseker Grupa d.o.o. kao dioničar društva Ledo d.d.; Danijel Labaš kao dioničar društava Ledo d.d., Jamnica d.d. i Pik-Vinkovci d.d.; Bahovec d.o.o. kao dioničar društava Jamnica d.d., Ledo d.d. i Konzum d.d.; Udruga manjinskih dioničara Koncerna Agrokor u ime i za račun svojih članova, odnosno u ime i za račun manjinskih dioničara društava Jamnica d.d., Ledo d.d., Belje d.d., Vukovarsko poljoprivredni industrijski kombinat d.d., Konzum d.d., PIK Vinkovci d.d., PIK Vrbovec-mesna industrija d.d., Žitnjak d.d., Zvijezda d.d. i Tisak d.d.; te Capturis d.o.o. kao dioničar društva Belje d.d., Darda te Žitnjak d.d. Zagreb; koje su žalbe ocijenjene od strane drugostupanjskog suda kao nedopuštene. Drugostupanjski sud je pozivom na odredbe članka 339. SZ u vezi s odredbom članka 43. stavak 21. ZPIUTD utvrdio da žalitelji nemaju tražbinu prema dužniku niti prema ovisnim i/ili povezanim društvima, nego da su oni dioničari gore navedenih društava i da stoga žalitelji nisu vjerovnici dužnika a niti ovisnih i/ili povezanih društava u postupku izvanredne uprave (članak 29. stavak 1. ZPIUTD), pa je primjenom odredbe članka 339. SZ i članka 8. ZPIUTD odbacio žalbe podnositelja kao nedopuštene.

27. Imajući na umu sadržaj pitanja koje postavljaju revidenti, cjelokupno obrazloženje revizija kao i obrazloženje drugostupanjskog rješenja, ovaj sud je ocijenio da je pravno pitanje revidenata, koje se u bitnom svodi na sljedeće:

„Ima li dioničar društva pod izvanrednom upravom pravo žalbe protiv rješenja kojim je sud potvrdio nagodbu donesenu u postupku izvanredne uprave“

važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni i da je stoga revizija u odnosu na isto dopuštena. Ostala postavljena pitanja revidenata bi eventualno mogla doći u razmatranje tek ako bi revizija po tom pitanju bila osnovana.

28. Sukladno odredbi članka 392.a stavak 2. ZPP revizijski sud ispituje pobijano rješenje samo u dijelu u kojem se ono pobija revizijom i samo zbog pitanja koje je važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni zbog kojeg je podnesena i koje je u njoj određeno naznačeno kao takvo uz pozivanje na propise i druge izvore prava koji se na to pitanje odnose.

29. Kod odgovora na pitanje zbog kojeg je revizija dopuštena valja poći od odredbe članka 339. SZ u vezi s odredbom članka 43. stavak 21. ZPIUTD kojima je propisano kako protiv rješenja kojim se stečajni plan potvrđuje (u konkretnom slučaju nagodba) ili se potvrda stečajnog plana uskraćuje, vjerovnici i dužnik imaju pravo na žalbu.

30. Nadalje i od odredbe članka 29. stavak 1. ZPIUTD kojom je propisano kako su vjerovnici u postupku izvanredne uprave osobni vjerovnici koji u vrijeme otvaranja postupka izvanredne uprave imaju imovinskopravnu tražbinu prema dužniku i/ili povezanim i ovisnim društvima.

31. Pri tom treba reći da u gospodarskom i poduzetničkom smislu stjecanje dionica predstavlja ulaganje, a svako ulaganje u sebi sadrži elemente rizika, pa ni ulaganje u dionice nije izuzetak. Stupanj rizika kod ulaganja u dionice ovisi o njihovoj vrsti i kvaliteti, ali i o općoj situaciji na tržištu, odnosno o poslovanju društva. Temeljni kapital (podijeljen na dionice) mora jamčiti vjerovnicima društva da će moći namiriti svoja potraživanja prema društvu. Međutim, dioničar nije odgovoran za poslovanje društva i ne odgovara za njegove obveze. Njegov rizik u odnosu na poslovanje društva u kojemu je dioničar, svedeno je na mogućnost gubitka sredstava uložених pri stjecanju dionica (ili iznosa koji glase na dionice).

32. Vezano za pravno pitanje koje je ovaj sud ocijenio važnim i tvrdnje revidenata da su oni kao dioničari društva pod izvanrednom upravom ujedno i vjerovnici društva, valja ukazati i na ustaljenu sudsku praksu prema kojoj nisu osnovane tražbine dioničara prema društvu u stečaju temeljem uplaćenog uloga jer se dioničaru ne smiju vratiti uplaćeni ulozi u skladu s odredbom članka 217. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 152/11, 111/12, 125/11, 68/13, 110/15 – u daljnjem tekstu: ZTD). U tom smislu revidentima se ukazuje i na pravna shvaćanja izražena u odlukama Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-III/1927/2012 od 19. ožujka 2015., broj U-III/922/2013 od 14. svibnja 2014., odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revt-308/10-2 od 28. rujna 2011. i broj Revt-47/2009 od 23. lipnja 2009.

33. Glede daljnjih navoda iznesenih u reviziji, da gubitak sredstava uložених pri stjecanju dionica predstavlja eksproprijaciju njihovog vlasništva, za ukazati je da iz odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-I-1694/2017 i dr. od 2. svibnja 2018. proizlazi da Ustavni sud Republike Hrvatske nije prihvatio prigovore pojedinih predlagatelja da pojedine odredbe ZPIUTD nisu u suglasnosti s Ustavom propisanim jamstvom prava vlasništva (članak 48. stavak 1. Ustava) te zaštitom poduzetničkih i tržišnih sloboda (članci 49. stavak 1. i 50. stavak 2. Ustava). Predlagatelji su tvrdili da osporene odredbe Zakona nisu u suglasnosti s navedenim ustavnim odredbama jer se postupak izvanredne uprave provodi i nad povezanim i ovisnim društvima dužnika koja sama za sebe, ne ispunjavaju stečajne ili predstečajne razloge, čime se vrijeđaju prava drugih imatelja udjela ili dioničara u povezanim i ovisnim društvima na mirno uživanje i nepovredivost prava stečenih ulaganjem kapitala. Ustavni sud Republike Hrvatske ponovio je svoja načelna stajališta da poduzetnička sloboda nije apsolutna, već se može iznimno ograničiti zakonom, a ograničenje mora imati legitimni cilj (u javnom interesu) i biti razmjerno cilju koji se ograničenjem želio postići. Ustavni sud Republike Hrvatske podsjetio je da se već ranije u rješenju izjasnio da Zakon ima legitimni cilj i da ispunjava zahtjeve razmjernosti. Uzeo je u obzir navode iz očitovanja Vlade da je "osnovano za očekivati" da je u velikom poslovnom sustavu koji je zapao u teškoće prethodilo ispreplitanje izuzetno velikog broja transakcija unutar samog sustava, pa posljedično tome i miješanje imovine pojedinih društava. Stoga u postupku izvanredne uprave "ne može biti ni riječi o bilo kakvoj eksproprijaciji vlasništva" jer Zakon poznaje

isključivo procesnu, ali ne i materijalnu (sadržajnu) konsolidaciju. Drugim riječima, riječ je o jednom postupku za namirenje vjerovnika i restrukturiranje dužnika, u kojem može biti predložena samo jedna jedinstvena nagodba (članak 43. Zakona). Ustavni sud Republike Hrvatske ocijenio je kao razumne i objektivne navode Vlade da je primjerena granica "od najmanje 25%" za određivanje ovisnog ili povezanog društva koja se, kako to proizlazi iz postojećeg pravnog okvira, ustalila kao standard za određivanje povezanih društava. Nadalje, nije prihvatio prigovore da se osporenim mjerom dioničarima onemogućilo sudjelovanje u donošenju odluka, budući da su oni tijekom postupka izvanredne uprave mogli poduzimati sve radnje koje su potrebne za redovno obavljanje poslovne djelatnosti (zadržavaju svoje dionice i/ili poslovne udjele pa mogu s njima trgovati tijekom cijelog postupka te u cijelosti i nesmetano ostvarivati svoja članska prava glasovanjem na skupštinama, sudjelovanjem u ostvarenoj dobiti i slično). Ograničeni su samo u poslovima i radnjama koje prelaze okvire redovnog poslovanja, koje poslove su mogli poduzimati uz prethodnu suglasnost izvanrednog povjerenika.

34. K tomu je radi potpunog i pravilnog odgovora na pitanje, revizijski sud imao u vidu i shvaćanje Europskog suda za ljudska prava (u daljnjem tekstu: ESLJP) koji polazi od toga da su dioničari odvojeni pravni subjekti od trgovačkog društva u kojem imaju dionice, odnosno udjele. Posljedično, dioničari načelno ne mogu imati status žrtve i ne mogu se s uspjehom pozivati na konvencijska prava u odnosu na mjere koje pogađaju društvo u kojem imaju dionice, čak i kada bi se to posredno moglo odraziti na njihove interese (uključujući i moguće smanjenje ekonomske vrijednosti dionice/udjela). Tako je ESLJP u predmetu Loyka protiv Slovačke (zahtjev br. 54811/00, odluka od 13. prosinca 2005.) gdje su podnositelji zahtjeva bili dioničari društva nad kojim je otvoren stečaj, utvrdio da dioničari nisu imali status žrtve u odnosu na članak 6. stavak 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Narodne novine - Međunarodni ugovori“ - broj 18/97, 6/99, 8/99, 14/02, 1/06 i 13/17 – u daljnjem tekstu: Konvencija), jer je zaključio da su otvaranjem stečaja nad društvom prava u svezi zastupanja tog društva prešla na stečajnog upravitelja, koji je imao ovlasti zastupanja društva kao stranke u drugim postupcima koji su se odnosili na zemljište u imovini tog društva. Stoga se dioničari nisu mogli smatrati žrtvom i tvrditi da su im povrijeđena prava zajamčena člankom 6. stavak 1. Konvencije u tim drugim postupcima u kojima je sudjelovalo društvo (...).

35. Također, člankom 1. stavak 2. ZPIUTD propisano je da je razina zaštite koja se postiže tim Zakonom nužna, prikladna i razmjerna interesu Republike Hrvatske da se provede brz i učinkovit postupak preventivnog restrukturiranja trgovačkih društava od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku, radi osiguravanja likvidnosti, održivosti i stabilnosti poslovanja, pa se ukazuje da i u smislu Direktive (EU) 2019/1023 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o okvirima za preventivno restrukturiranje, otpustu duga i zabranama te o mjerama za povećanje učinkovitosti postupaka koji se odnose na restrukturiranje, nesolventnost i otpust duga i o izmjeni Direktive (EU) 2017/1132 (Direktiva o restrukturiranju i nesolventnosti), koja je implementirana u hrvatsko zakonodavstvo, države članice trebaju osigurati da dioničari ili ostali nositelji udjela ne mogu neopravdano sprečavati donošenje planova restrukturiranja kojima bi se vratila održivost dužnika, pri čemu je istaknuto da bi države članice trebale moći taj cilj postići na različite načine, na primjer tako da nositeljima

udjela ne daju pravo glasa o planu restrukturiranja i da ne uvjetuju donošenje plana restrukturiranja pristankom nositelja udjela koji nakon procjene poduzeća ne bi primili nikakvu uplatu ili drugu naknadu ako bi se primjenjivalo uobičajeno rangiranje likvidacijskih prioriteta.

36. Polazeći od izloženoga te imajući u vidu odredbu članka 29. stavak 1. ZPIUTD i prema pravnom shvaćanju ovoga suda dioničari društva pod izvanrednom upravom nemaju pravo žalbe na rješenje o prihvatu nagodbe jer nisu vjerovnici dužnika a niti ovisnih i/ili povezanih društava u postupku izvanredne uprave. Prema tome pravno shvaćanje drugostupanjskog suda je podudarno s pravnim shvaćanjem ovoga suda.

37. Zbog navedenog, valjalo je odbiti reviziju revidenata na temelju odredbe članka 393. ZPP u vezi s odredbom članka 400. stavak 3. ZPP i odlučiti kao u točki V., VI.1., VII., VIII. i IX. izreke rješenja.

38. Dopunu revizije je podnio Danijel Labaš (podnesak od 21. srpnja 2022.).

38.1. Dopuna revizije je podnesena izvan roka iz članka 382. stavak 4. ZPP jer je drugostupanjsko rješenje dostavljeno njegovom punomoćniku 5. studenoga 2018., a dopuna revizije je podnesena 21. srpnja 2022., dakle izvan zakonskog roka za podnošenje revizije.

38.2. Dopunu revizije Danijela Labaša valjalo je odbaciti kao nepravovremenu na temelju odredbe članka 392. stavak 1. ZPP (točka VI.2. izreke rješenja).

U odnosu na revizije vjerovnika B&P Power s.r.o. Republika Češka i Jovimer S.L. Kraljevina Španjolska koji su podnijeli revizije pozivom na odredbu članka 382. stavak 2. ZPP:

39. Vjerovnici B&P Power s.r.o. Republika Češka i Jovimer S.L. Kraljevina Španjolska, u revizijama, smatrajući ga važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, postavljaju identično pitanje koje glasi:

„Primjenjuje li se članak 312. SZ-a (Načelo jednakoga postupanja prema svim sudionicima pojedine skupine) na odnose među vjerovnicima razvrstane u skupine sukladno ZPIUTD, kao i na plaćanje dugovanja vjerovnicima tijekom postupka?“

40. Obrazlažući razlog postavljenog pitanja, revidenti ukazuju na odgovarajuću primjenu odredba SZ o stečajnom planu, na odnose koji nisu regulirani odredbom članka 43. ZPIUTD. Stoga su revidenti shvaćanja, da je u konkretnoj pravnoj stvari trebalo primijeniti i članak 312. SZ, načelo jednakog postupanja prema svim sudionicima pojedine skupine (a koje je načelo ignorirano, prema mišljenju revidenata, od strane dužnika). Navode i da je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske pogrešno protumačio odredbu članka 29. stavak 3. ZPIUTD, kada je naveo da prema toj odredbi prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija (...).

41. Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je drugostupanjski sud odbio žalbe navedenih vjerovnika kao neosnovane i naveo da žalbeni razlozi koji se odnose na

neravnopravan položaj svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe članka 312. SZ, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika, nisu osnovani jer prema odredbi članka 29. stavak 3. ZPIUTD prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe članka 43. stavak 5. ZPIUTD, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava. S tim u vezi ističe kako se odredba članka 312. SZ ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom članka 43. stavak 21. ZPIUTD propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način, dakle na pitanja koja nisu uređena odredbama Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku koji je *lex specialis*. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom članka 29. stavak 3. u vezi s člankom 43. stavak 5. ZPIUTD neosnovano je pozivanje na odredbu članka 312. SZ.

42. Imajući na umu sadržaj postavljenog pitanja kao i cjelokupno obrazloženje podnesenih revizija, te obrazloženje pobijanog rješenja, ovaj sud je ocijenio da je postavljeno pravno pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni te je revizija dopuštena u odnosu na navedeno pravno pitanje.

43. Prije svega, ukazuje se da je ZPIUTD donesen radi zaštite održivosti poslovanja trgovačkih društava od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku koja svojim poslovanjem samostalno, ili zajedno sa svojim ovisnim ili povezanim društvima, utječu na ukupnu gospodarsku, socijalnu i financijsku stabilnost u Republici Hrvatskoj. Razina zaštite koja se postiže ovim Zakonom nužna je, prikladna i razmjerna interesu Republike Hrvatske da se provede brz i učinkovit postupak preventivnog restrukturiranja trgovačkih društava od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku, radi osiguravanja likvidnosti, održivosti i stabilnosti poslovanja. Dakle, ZPIUTD predložen je za zaštitu održivosti poslovanja trgovačkih društava od sistemskog značaja za vrijeme dok se provodi poslovno, financijsko i vlasničko rekonstruiranje, a sve s ciljem negativnih posljedica na ukupnu gospodarsku, socijalnu i financijsku stabilnost Republike Hrvatske. Svrha ovog zakona je jasno zaštititi stabilnost gospodarskog sustava od sistemskih „šokova“, omogućavajući rekonstruiranje trgovačkih društava od sistemske važnosti koje se nalaze u financijskim poteškoćama. To podrazumijeva i smanjenje isplata vjerovnicima ili dugoročnije isplate, baš kao što bi se moglo dogoditi i u stečaju.

44. Prema ZPIUTD vjerovnici se u postupku izvanredne uprave namiruju nagodbom, koja podrazumijeva da vjerovnici uređuju svoja sporna prava uzajamnim popuštanjem, za razliku od vjerovnika u stečajnom postupku koji se namiruju skupno, unovčenjem imovine stečajnog dužnika i podjelom prikupljenih sredstava. Isto tako vjerovnici u postupku izvanredne uprave mogu se namirivati isključivo zavisno od toga tko im je točno dužnik i kakav je imovinski potencijal tog pojedinačno određenog dužnika.

45. Odredbom članka 29. stavak 2. ZPIUTD propisano da se vjerovnici razvrstavaju u skupine prema pravnom položaju s time da se vjerovnici istog pravnog položaja mogu

razvrstati u daljnje skupine prema istovrsnosti gospodarskih interesa, ali se takvo razvrstavanje mora temeljiti na valjanim razlozima (članak 18. stavak 3. ZPIUTD).

46. Odredbom članka 29. stavak 3. ZPIUTD propisano je da prava vjerovnika iz stavka 1. ovoga članka mogu biti drugačija ako je ovim Zakonom tako određeno.

47. Revidenti se pozivaju na odredbu članka 312. SZ kojom je propisano da se svim sudionicima pojedine skupine stečajnim planom moraju osigurati ista prava. Međutim, u konkretnoj situaciji ZPIUTD je *lex specialis*, a i sam Stečajni zakon u odredbama članka 303. i 308. SZ propisuje da se stečajnim planom može odstupiti od zakonskih odredaba o unovčenju i raspodjeli mase, te da učinci stečajnog plana ne moraju biti jednaki prema svim vjerovnicima koji se razvrstavaju u skupine.

48. Stoga se ukazuje i na odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-III/4471/2018 od 23. ožujka 2021., U-III/4463/2018 od 23. ožujka 2021., U-III/4481/2018 od 23. ožujka 2021. i dr. u kojima je navedeno:

„Što se tiče prigovora podnositelja da je nagodbom doveden u znatno lošiji položaj od onoga u kojem bi bio u slučaju unovčenja imovine u stečajnom postupku, Ustavni sud Republike Hrvatske ponavlja da je Zakon u odnosu na SZ *lex specialis* i da se u postupku izvanredne uprave primjenjuju samo postupovna pravila SZ i to samo na odgovarajući način i pod uvjetom da Zakonom nije drukčije određeno (članak 8. Zakona). Stoga, Ustavni sud Republike Hrvatske prihvaća obrazloženje drugostupanjskog suda da je neosnovano pozivanje podnositelja na članke 336. stavak 2. i 337. SZ s obzirom na to da se isti u postupku izvanredne uprave ne primjenjuju. Također, važno je podsjetiti da Zakon, za razliku od SZ, ne poznaje ni načelo zaštite manjine ni načelo jednakog postupanja prema svim sudionicima u postupku pa da bi sud bio dužan uskratiti potvrdu nagodbe ukoliko je prihvrat postignut stavljanjem pojedinih vjerovnika u povoljniji položaj. Upravo suprotno, Zakon dopušta tzv. "cram-down" odnosno "nadglasavanje nesuglasnih vjerovnika".“

49. S tim u vezi valja reći da je i u postupku pred Visokim sudom pravde br. CR-2017-005571, istaknuto da načelo *pari passu* (načelo jednakog postupanja) se može nadjačati u odgovarajućim slučajevima.

50. Tako je odredbom članka 43. stavak 14. ZPIUTD propisano da se nagodba smatra prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe. Iznimno, smatrat će se da su vjerovnici prihvatili nagodbu ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina, a koji princip je u konkretnom slučaju i primijenjen.

51. S obzirom na sve navedeno, i Vrhovni sud Republike Hrvatske je pravnog shvaćanja, a imajući u vidu cilj i svrhu zakona (brz i učinkovit postupak restrukturiranja dužnika od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku i održivost i stabilnosti poslovanja) da se načelo jednakog postupanja ne primjenjuje u situaciji izvanredne uprave, kao i na plaćanja dugovanja vjerovnicima tijekom postupka. To tim više jer je

riječ o mjeri ograničenog vremenskog trajanja u smislu odredbe članka 43. stavak 1. ZPIUTD, a radi uspostave ekonomske ravnoteže i nastavljanja poslovanja dužnika na trajnijoj osnovi.

52. Prema tome u odnosu na navedeno pravno pitanje, pravno shvaćanje nižestupanjskih sudova podudarno je pravnom shvaćanju ovoga suda u predmetnoj odluci, slijedom čega je valjalo odbiti reviziju vjerovnika B&P Power s.r.o. Republika Češka i Jovimer S.L. Kraljevina Španjolska na temelju odredbe članka 393. ZPP u vezi s odredbom članka 400. stavak 3. ZPP i odlučiti kao u točki X. i XI. izreke rješenja.

U odnosu na revizije vjerovnika Addiko Bank d.d. i vjerovnika Adris grupa d.d. koji su podnijeli revizije pozivom na odredbu članka 382. stavak 2. ZPP:

53. Vjerovnik Addiko Bank d.d. u reviziji, smatrajući ih važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, postavlja slijedeća pitanja:

„1.1. Treba li odluka suda kojom se potvrđuje nagodba postignuta u postupku izvanredne uprave, odnosno stečajni plan u stečajnom postupku, sadržavati sve elemente iz članka 29. Ovršnog zakona (Narodne novine 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17) kako bi imala snagu ovršne isprave?

1.2. Treba li drugostupanjski sud ex officio ili na zahtjev stranke preispitati sadržaj rješenja o potvrdi nagodbe u smislu pitanja postavljenog pod 1.1.?

2. Je li se različito postupanje prema vjerovnicima moglo provoditi bez da su bile prethodno formirane skupine vjerovnika u smislu članka 30. u vezi s člankom 43. Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku, odnosno u smislu članka 308. Stečajnog zakona?

3. Mogu li vjerovnici neposredno u stečajnom postupku, odnosno posredno putem predstavnika koje su izabrali vjerovnici u postupku izvanredne uprave sudjelovati na bilo koji način u donošenju stečajnog plana, odnosno nagodbe?

4. Mogu li vjerovnici u postupku izvanredne uprave glasati o nagodbi, u smislu članka 43. Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku, a o čijem se tekstu nije suglasilo (privremeno) vjerovničko vijeće (već je dalo suglasnost na prethodno objavljen tekst nagodbe)?

5. Jesu li nižestupanjski sudovi bili dužni ispitivati sadržaj nagodbe, odnosno stečajnog plana i u materijalno pravnom smislu, te jesu li dužni u okviru postupka izvanredne uprave odnosno stečajnog postupka, ispitivati zakonitost raspolaganja stranaka u pogledu njihove suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala?

6. Jesu li nižestupanjski sudovi dužni voditi računa o primjeni načela jednakog postupanja prema svim vjerovnicima iste skupine iz članka 312. Stečajnog zakona u okviru stečajnog postupka odnosno u okviru postupka izvanredne uprave?

7. Jesu li nižestupanjski sudovi dužni voditi računa o primjeni načela zaštite manjine iz članka 337. Stečajnog zakona u okviru stečajnog postupka, odnosno postupka izvanredne uprave?

8. Jesu li nižestupanjski sudovi dužni voditi računa o tome da je uz nagodbu, odnosno stečajni plan priložena dokumentacija koja udovoljava uvjetima iz članka 305. i 306. u vezi s člancima 315. i 316. Stečajnog zakona u postupcima izvanredne uprave, odnosno stečajnim postupcima?

9. Je li nužno da se odgovarajuće izjave, suglasnosti odnosno odluke prilažu uz nagodbu, odnosno stečajni plan u okviru postupka izvanredne uprave, odnosno u stečajnom postupku sukladno odgovarajućoj primjeni članka 340. Stečajnog zakona?“

54. Vjerovnik Adris grupa d.d. u reviziji, smatrajući ih važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, postavlja slijedeća pitanja:

„1. Jesu li vjerovnici u stečajnom postupku ili u postupku izvanredne uprave mogli odlučivati o nagodbi, odnosno stečajnom planu (uključujući i njihove priloge): (i) ako im nije bio dostavljen prijevod na hrvatskom jeziku od ovlaštenog sudskog tumača kojim se potvrđuje da je hrvatska verzija nagodbe, stečajnog plana ili bilo kojeg pripadajućeg priloga identična izvorniku na stranom jeziku za koji je predviđeno da je mjerodavan u slučaju spora? (ii) ako im nije bila dostavljena nagodba, stečajni plan ili bilo koji pripadajući prilog na stranom jeziku za koji je predviđeno da je mjerodavan u slučaju spora? (iii) ako vjerovnici nisu bili upoznati sa svim posljedicama primjene stranog prava i nadležnosti stranog suda kojima je podvrgnuta nagodba, odnosno stečajni plan ili bilo koji njihov pripadajući prilog?

2. Mogu li vjerovnici glasati o nagodbi u postupku izvanredne uprave, odnosno o stečajnom planu u stečajnom postupku, koji nije konačan tekst, već je podložen daljnjim izmjenama i dopunama?

3.1. Treba li odluka suda kojom se potvrđuje nagodba postignuta u postupku izvanredne uprave, odnosno stečajni plan u stečajnom postupku, sadržavati sve elemente iz članka 29. Ovršnog zakona (Narodne novine 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17) kako bi imala snagu ovršne isprave?

3.2. Treba li drugostupanjski sud ex officio ili na zahtjev stranke preispitati sadržaj rješenja o potvrdi nagodbe u smislu pitanja postavljenog pod 3.1.?

4. Je li se različito postupanje prema vjerovnicima moglo provoditi bez da su bile prethodno formirane skupine vjerovnika u smislu članka 30. u vezi s člankom 43. Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku, odnosno u smislu članka 308. Stečajnog zakona?

5. Je li sud i stečajni upravitelj, odnosno izvanredni povjerenik dužni osigurati sudjelovanje vjerovnika u pripremi i donošenju stečajnog plana, odnosno nagodbe?

6. Mogu li vjerovnici u postupku izvanredne uprave glasati o nagodbi, u smislu članka 43. Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku, a o čijem se tekstu nije suglasilo (privremeno) vjerovničko vijeće (već je dalo suglasnost na prethodno objavljen tekst nagodbe)?

7. Jesu li nižestupanjski sudovi bili dužni ispitivati sadržaj nagodbe, odnosno stečajnog plana i u materijalno pravnom smislu, te jesu li dužni u okviru postupka izvanredne uprave odnosno stečajnog postupka, ispitivati zakonitost raspolaganja stranaka u pogledu njihove suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala?

8. Jesu li nižestupanjski sudovi dužni voditi računa o primjeni načela jednakog postupanja prema svim vjerovnicima iste skupine iz članka 312. Stečajnog zakona u okviru stečajnog postupka odnosno u okviru postupka izvanredne uprave?

9. Jesu li nižestupanjski sudovi dužni voditi računa o primjeni načela zaštite manjine iz članka 337. Stečajnog zakona u okviru stečajnog postupka, odnosno postupka izvanredne uprave?

10. Jesu li nižestupanjski sudovi dužni voditi računa o tome da je uz nagodbu, odnosno stečajni plan priložena dokumentacija koja udovoljava uvjetima iz članka 305. i 306. u vezi s člancima 315. i 316. Stečajnog zakona u postupcima izvanredne uprave, odnosno stečajnim postupcima?

11. Je li nužno da se odgovarajuće izjave, suglasnosti odnosno odluke prilažu uz nagodbu, odnosno stečajni plan u okviru postupka izvanredne uprave, odnosno u stečajnom postupku sukladno odgovarajućoj primjeni članka 340. Stečajnog zakona?“

55. Ispitujući dopuštenost revizija podnesenih na temelju odredbe članka 382. stavak 2. ZPP ovaj sud je ocijenio da su postavljena pitanja 6. i 7. vjerovnika Addiko Bank d.d., te 8. i 9. vjerovnika Adris grupa d.d. važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni i da je stoga revizija u odnosu na ta pitanja dopuštena. U odnosu na preostala postavljena pitanja navedenih revidenata, revizije nisu dopuštene.

56. U obrazloženju razloga važnosti postavljenih pitanja pod 6. i 7., odnosno 8. i 9., vjerovnici se pozivaju na to da bi ignoriranje načela jednakog postupanja i zaštite manjine bilo protivno Preporuci Europske komisije o novom pristupu stečaju i nesolventnosti poduzeća (2014/135/EU) te preporuci br. 149. UNCITRAL-og Zakonodavnog vodiča o insolventnom pravu, Dijelovi Jedan i Dva, 2004. Također navode, da bi se takvo postupanje moglo odraziti i na predmet br. Cr-207-005571 Visokog suda pravde Engleske i Walesa, jer bi ozbiljno dovelo u pitanje garancije koje je Agrokor d.d. dao u postupku koji se vodio pred tim sudom, što bi u konačnici vrlo vjerojatno predstavljalo i opravdan razlog za preispitivanje navedene odluke Visokog suda pravde Engleske i Walesa, ali isto tako i odluka svih drugih sudova koji su priznali Postupak izvanredne uprave u inozemstvu.

57. Radi odgovora na navedena pitanja, potrebno je poći od cilja ZPIUTD, koji je donesen radi zaštite održivosti poslovanja trgovačkih društava od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku koja svojim poslovanjem samostalno ili zajedno sa svojim ovisnim ili povezanim društvima, utječu na ukupnu gospodarsku, socijalnu i financijsku stabilnost u Republici Hrvatskoj (članak 1. stavak 1. ZPIUTD).

58. Odredba članka 312. SZ propisuje načelo jednakog postupanja prema svim sudionicima na način da se svim sudionicima pojedine skupine stečajnim planom moraju osigurati ista prava (stavak 1.) te da je različito postupanje prema sudionicima iste skupine dopušteno samo uz suglasnost svih sudionika koji su time pogođeni, u kojem je slučaju stečajnom planu potrebno priložiti izjave o suglasnosti dotičnih sudionika (stavak 2.).

59. S obzirom na svrhu i cilj ZPIUTD mjera izvanredne uprave dopušta odstupanje od pravila iz SZ koja se primjenjuju na – odgovarajući način. Dakle, pravila propisana SZ se ne primjenjuju - bezuvjetno.

60. Polazeći tako od navedenoga, pravnog shvaćanja Ustavnog suda Republike Hrvatske, navedenih zakonskih odredbi, svrhe i cilja ZPIUTD-a, pravno je shvaćanje ovoga revizijskog suda, da se, u postupku izvanredne uprave ne primjenjuje ni načelo zaštite manjine niti načelo jednakog postupanja. To je ujedno odgovor na navedena pitanja (točka 43. - 52. obrazloženja).

61. Radi navedenog neodlučno je pozivanje revidenata na sadržaj Preporuke Europske komisije o novom pristupu stečaju i nesolventnosti poduzeća (2014/135/EU - u daljnjem tekstu: Preporuka) u kojoj je navedeno da bi se vjerovnicima trebali osigurati ravnopravni uvjeti bez obzira gdje se nalaze. Preporuku je donijela Europska komisija, temeljem članka 292. UFEU, radi poticanja veće usklađenosti između nacionalnih stečajnih okvira, kako bi se smanjila neučinkovitost i odstupanja koja koče rano restrukturiranje održivih poduzeća u financijskim poteškoćama i pružila druga prilika poštenim poduzetnicima. Cilj Preporuke je osigurati održivim poduzećima u financijskim poteškoćama pristup nacionalnom pravnom okviru kojim im se omogućuje restrukturiranje, kako bi izbjegla stečaj i u najvećoj mogućoj mjeri povećala svoju ukupnu vrijednost (maksimalizirala) za vjerovnike, zaposlenike, vlasnike i gospodarstvo u cjelini te poštenim poduzetnicima omogućiti drugu priliku. Zakonodavac je prilikom donošenja ZPIUTD imao u vidu intenciju europskog zakonodavca da se dužnicima u financijskim poteškoćama omogući pravni okvir za restrukturiranje i nastavak poslovanja. Ujedno je potrebno navesti i to da sama Preporuka nije obvezujuća.

62. U takvoj situaciji je neodlučno i pozivanje na činjenicu da je Agrokor d.d. u postupku pred Visokim sudom pravde br. CR-2017-005571, jamčio za primjenu navedenih načela.

63. Dakle, proizlazi da je pravno shvaćanje ovoga suda podudarno izraženom pravnom shvaćanju u pobijanoj odluci o primjeni navedenih načela, slijedom čega je valjalo odbiti reviziju vjerovnika Addiko Bank d.d. u odnosu na 6. i 7. pravno pitanje, a reviziju vjerovnika Adris grupa d.d. u odnosu na 8. i 9. pravno pitanje, na temelju

odredbe članka 393. ZPP u vezi s odredbom članka 400. stavak 3. ZPP i odlučiti kao u točki XII.1. i XIII.1. izreke rješenja.

64. Obrazlažući razloge važnosti dijela 1. postavljenog pitanja (označenog brojem 1.1. vjerovnika Addiko Bank d.d., te označenog brojem 3.1. vjerovnika Adris grupa d.d.), revidenti navode da pravno shvaćanje izraženo u pobijanom rješenju odstupa od prakse Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (broj PŽ-6206/2008, PŽ-3472/2007, PŽ-4977/2007, PŽ-2594/2007) i da je suprotno pravnom shvaćanju izraženom u ovom postupku, u rješenju o ukidanju skupina od 5. travnja 2018.

65. Sukladno odredbi članka 43. stavak 15. ZPIUTD, sud rješenjem o prihvatu nagodbe potvrđuje nagodbu koja je prihvaćena od strane vjerovnika i takva nagodba ima - snagu ovršne isprave. Sukladno odredbi članka 29. stavak 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17 – u daljnjem tekstu: OZ), ovršna isprava podobna je za ovrhu ako su u njoj naznačeni vjerovnik i dužnik te predmet, vrsta, opseg i vrijeme ispunjenja obveze.

66. Iz sadržaja pobijanog rješenja proizlazi da je sastavni dio rješenja prvostupanjskoga suda broj St-1138/2018-2823 od 6. srpnja 2018. – nagodba, koja je prihvaćena od strane vjerovnika u postupku izvanredne uprave nad dužnikom i njegovim ovisnim i povezanim društvima (na ročištu za glasovanje o nagodbi održanom 4. srpnja 2018., a koja nagodba je objavljena na mrežnim stranicama e-Oglasne ploče Trgovačkog suda u Zagrebu 20. lipnja 2018., s ispravcima objavljenim na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča suda 26. lipnja 2018.). Predmetna nagodba od 4. srpnja 2018., ima sve elemente propisane odredbom članka 29. stavak 1. OZ (predmet, vrstu opseg i vrijeme ispunjenja svih obveza preuzetih nagodbom), a što niti revidenti ne osporavaju.

67. Stoga proizlazi, da i samo rješenje kojim je ta nagodba potvrđena, ima sve elemente valjane ovršne isprave.

68. Polazeći od navedenog (da rješenje od 6. srpnja 2018. ima sve elemente ovršne isprave) revidenti postavljenim pitanjem polaze od zaključka suprotnog onome na kojem su nižestupanjski sudovi temeljili svoja rješenja, pa odgovor na postavljeno pitanje (kao niti odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: PŽ-2594/2007 od 19. lipnja 2007., PŽ-4977/2007 od 6. listopada 2007., PŽ-3472/2007 11. srpnja 2007., na koje se u opravdanju postavljenog pitanja revidenti pozivaju) ne može utjecati na odluku u konkretnom postupku.

69. Ujedno se navodi, s obzirom na revizijske navode (koji se dijelom ponavljaju i u odnosu na druga postavljena pitanja), da je neodlučno pozivanje revidenata na eventualno drugačije pravno shvaćanje izraženo u ukidnom rješenju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 5. travnja 2018.

70. Obrazlažući razloge važnosti dijela 1. postavljenog pitanja (označenog brojem 1.2. vjerovnika Addiko Bank d.d. te označenog brojem 3.2. vjerovnika Adris grupa d.d.), revidenti se pozivaju na rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-6206/2008 od 10. veljače 2009. u kojem je izraženo shvaćanje da izreka rješenja o

potvrdi stečajnog plana mora imati jasno naznačenog vjerovnika, dužnika, predmet, vrstu, opseg i vrijeme ispunjenja obveze, na što stečajni sudac pazi po službenoj dužnosti.

71. S obzirom na sadržaj odgovora na prethodno pitanje (koje se u bitnome svodi na to da rješenje od 6. srpnja 2018. ima sve elemente ovršne isprave) odgovor na ovaj dio pitanja, kojim se problematizira obveza suda ispitivanja sadržaja rješenja o potvrdi nagodbe, također, ne može utjecati na odluku u konkretnom postupku.

72. Neodlučno je stoga, u opravdanju postavljenog pitanja i pozivanje revidenata na presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-6206/2008 od 10. veljače 2009.

73. U odnosu na 2. pravno pitanje Addiko Bank d.d., odnosno 4. pravno pitanje Adris grupa d.d., u smislu razloga važnosti, revidenti se pozivaju na rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-I/1694/2017 i dr. od 2. svibnja 2018. u kojem je navedeno:

„(...) vjerovnici se razvrstavaju u posebne skupine s obzirom na različiti pravni položaj svake skupine, s time da se vjerovnici istog pravnog položaja mogu razvrstati u daljnje skupine prema istovrsnosti gospodarskih interesa. Najprije se, dakle, vjerovnici razvrstavaju prema njihovom pravnom položaju, s time da se kriteriji za ocjenjivanje pravnog položaja jasno odrede pa se onda unutar pojedine skupine istog pravnog položaja može odrediti daljnja skupina prema gospodarskom interesu skupine istog pravnog položaja. Takvo se razvrstavanje mora utemeljiti na valjanim razlozima (članak 18. stavak 3. Zakona). Navedeno pravno stajalište zauzeo je i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u rješenju broj PŽ-1754/2018-2 od 5. travnja 2018. (...)“.

74. Na navedeno pravno shvaćanje se poziva Ustavni sud Republike Hrvatske i u rješenjima U-III/4471/2018 od 23. ožujka 2021., U-III/4463/2018 od 23. ožujka 2021., U-III/4481/2018 od 23. ožujka 2021. i dr.

75. Sukladno odredbi članka 18. stavak 2. ZPIUTD, vjerovnici se razvrstavaju u posebne skupine s obzirom na različiti pravni položaj svake skupine, za potrebe sastavljanja – vjerovničkog vijeća. Razvrstavanje vjerovnika u skupine u postupku samog namirenja vjerovnika nagodbom, nije izrijeком propisano. Iz članka 43. stavak 13. ZPIUTD proizlazi da se pravo glasa, sporazumom izvanrednog povjerenika i vjerovnika s pravom glasa, može priznati i vjerovnicima osporenih tražbina.

76. Razlika razvrstavanja u skupine po SZ je u tome što u postupcima po SZ postoji jedan dužnik i više vjerovnika (vjerovnici se namiruju skupno, unovčenjem imovine stečajnog dužnika i podjelom prikupljenih sredstava), a u postupku namirenja nagodbom po ZPIUTD može postojati više dužnika (u konkretnom postupku je to 77 povezanih društava).

77. Stoga, odgovor na 2. pravno pitanje, odnosno 4. pravno pitanje, ovisi o okolnostima svakog konkretnog slučaja, i pitanje nema univerzalno značenje važno za jedinstvenu primjenu zakona i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

78. U obrazloženju važnosti 4. pravnog pitanja, odnosno 6. pravnog pitanja navodi se da su vjerovnici glasali o tekstu nagodbe za koji nije pribavljena suglasnost privremenog vjerovničkog vijeća, jer se radi o tekstu nagodbe s priložima objavljenog 26. lipnja 2018., dok je sam dužnik (u žalbi od 4. rujna 2018.) izričito potvrdio da je suglasnost dana samo za tekst nagodbe i priloge koji su objavljeni 20. lipnja 2018. Revidenti također navode da je drugostupanjski sud „prešutno“ potvrdio stav prvostupanjskog suda o glasovanju vjerovnika o tekstu nagodbe objavljene 26. lipnja 2018. a koji nije odobren od strane privremenog vjerovničkog vijeća.

79. Iz nižestupanjskih rješenja proizlazi da je dostavljanjem ispravka teksta nagodbe i priloga koji su objavljeni 20. lipnja 2018., vjerovnicima dostavljen upravo onaj prijedlog nagodbe na koji je privremeno vjerovničko vijeće dalo suglasnost, na sjednici održanoj 19. lipnja 2018.

80. Imajući u vidu obrazloženje pobijanog rješenja te obrazloženja revizija, ovaj sud je ocijenio da je postavljeno pitanje isključivo usmjereno na propitivanje pravilnosti utvrđenih činjenica u predmetnom postupku (na prijedlog kojeg teksta nagodbe je dana suglasnost) te da se njima (eventualno) dovodi u pitanje pravno shvaćanje nižestupanjskih sudova u primjeni zakonskih odredbi u odnosu na činjenično stanje u konkretnom postupku, što ovoj reviziji u tom dijelu daje značenje revizije iz odredbe članka 382. stavak 1. ZPP (koja u ovoj parnici nije dopuštena).

81. Pri obrazlaganju razloga važnosti 5. pravnog pitanja, odnosno 7. pravnog pitanja, revidenti navode da je pobijana odluka suprotna pravnom shvaćanju Ustavnog suda Republike Hrvatske, iz rješenja broj U-I-1694/2017 i dr. u kojima se navodi da je sud vezan pravilima parničnog postupka o neuvažavanju raspolaganja koja su u suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala. Ujedno se revidenti pozivaju i na odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske (broj Revr-522/2006 od 19. listopada 2006., Rev-1908/2011 od 15. prosinca 2015.) u kojima se navodi da stranke ne smiju uređivati obvezne odnose suprotno Ustavu, prisilnim propisima i moralu društva.

82. U odnosu na prvi dio postavljenog pitanja, navodi se da je odredbom članka 43. stavak 16. ZPIUTD propisano da će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način.

83. Iz navedene odredbe jasno proizlazi, da u izvanparničnom postupku izvanredne uprave sud ocjenjuje sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe) pravilnost postupka izrade i donošenja nagodbe te prihvata od strane vjerovnika, kao i jeli prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Kako je dakle, navedena zakonska odredba jasna i ne zahtijeva posebno tumačenje, ne radi se o pravnom pitanju (u prvom dijelu) važnom za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, pa niti revizije u odnosu na ovaj dio pitanja nisu dopuštene.

84. Nadalje, iz obrazloženja nižestupanjskih rješenja proizlazi (a jer nije odbijen prijedlog nagodbe između vjerovnika i dužnika) da je ispitano i postojanje eventualne nedopuštenosti raspolaganja, jer u protivnom nagodba ne bi bila potvrđena.

85. Dakle, postojanje zakonitosti raspolaganja stranaka u pogledu suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala je ispitana. Stoga, odgovor na drugi dio postavljenog pitanja nije od utjecaja na odluku u ovom postupku, pa nisu ispunjene pretpostavke za dopustivost revizija iz odredbe članka 382. stavak 2. ZPP.

86. S obzirom na formulaciju 8. pravnog pitanja, odnosno 10. pravnog pitanja, u dijelu koji se odnosi na primjenu odredbe članka 305. SZ, kojom je propisan sadržaj stečajnog plana (pripremna osnova i provedbena osnova), navodi se da predmetna nagodba sadrži pripremnu osnovu (str. 15-90) i provedbenu osnovu (str. 91-170), slijedom čega odgovor na ovaj dio pitanja nije od utjecaja na odluku u ovom postupku.

87. Nadalje, niti odgovor na preostali dio pitanja ne utječe na odluku u postupku, jer se odredba članka 306. stavak 1. ZS ne može primjenjivati u postupku izvanredne uprave, a nisu niti ispunjeni uvjeti za primjenu odredbi članka 315. i 316. SZ.

88. Neodlučno je stoga pozivanje revidenata na pravna shvaćanja iz odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-4176/2007 od 2. listopada 2007., u opravdanju postavljenog pitanja.

89. S obzirom na formulaciju 9. pravnog pitanja, odnosno 11. pravnog pitanja, za zaključiti je da revidenti imaju na umu primjenu stavak 1. članak 340. SZ (jer preostali stavci se ne odnose na postupak izvanredne uprave). Međutim, ZPIUTD u odredbi članka 43. stavak 19. sadrži vlastitu odredbu o obliku, izjava volje, suglasnosti i odluka pa je primjena odredbe članka 340. SZ izrijekom isključena (članak 8. ZPIUTD).

90. Stoga, odgovor na postavljeno pitanje ne utječe na odluku u predmetu, pa je i neodlučno pozivanje revidenata na praksu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (broj PŽ-6840/2016 od 5. listopada 2016.).

91. U odnosu na 3. postavljeno pitanje koje postavlja vjerovnik Addiko Bank d.d. i obrazlaganju razloga važnosti istoga, revident ponovno ukazuje na pravna shvaćanja zauzeta u rješenju o ukidanju skupina od 5. travnja 2018. Nadalje, u obrazloženju postavljenog pitanja revident sadržajno, a dijelom i izrijekom, ukazuje na nepravilnu primjenu materijalnoga prava.

92. Odredba članka 43. stavak 11. ZPIUTD glasi: „Radi provedbe ročišta određenog stavkom 9. ovoga članka, smatra se da pravo glasa imaju svi vjerovnici čije su tražbine utvrđene.

93. Odredba članka 43. stavak 13. ZPIUTD glasi: „Iznimno od stavka 11. ovoga članka, vjerovnicima osporenih tražbina priznat će se pravo glasa ako se na ročištu za glasovanje o nagodbi izvanredni povjerenik i nazočni vjerovnici s pravom glasa tako sporazumiju. Ako se sporazum ne može postići, o tome odlučuje sud na ročištu rješenjem protiv kojeg nije dopuštena posebna žalba.“

94. Iz navedenih odredbi jasno proizlazi, da svi vjerovnici čije su tražbine utvrđene imaju pravo glasa, te da se pravo glasa, sporazumom izvanrednog povjerenika i vjerovnika s pravom glasa, može priznati i vjerovnicima osporenih tražbina.

95. S obzirom na to da se odgovor na postavljeno pitanje nalazi u navedenim zakonskim odredbama, koje su jasne i nedvosmislene, te ne ostavljaju prostora za drugačije tumačenje, to se ovako postavljeno pitanje ne može smatrati važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni u smislu odredbe članka 382. stavak 3. ZPP.

96. Neovisno o navedenom, navodi se da odgovor na postavljeno pitanje nije od utjecaja na odluku u ovom predmetu, jer revident niti ne upućuje na to da bi njegova pravna pozicija zavisno od odgovora na isto, bila povoljnija.

97. Kao što je već navedeno, neodlučno je pozivanje revidenta na drugačije pravno shvaćanje koje je drugostupanjski sud izrazio u rješenju broj PŽ-1754/2018 od 5. travnja 2018.

98. Konačno, s obzirom na prigovor pravilnosti primjene materijalnoga prava, ukazuje se da radi toga razloga reviziju iz članka 382. stavak 2. ZPP nije dopušteno podnijeti.

99. Nadalje, polazeći od sadržaja pitanja pod 1., koje je u reviziji naznačio vjerovnik Adris grupa d.d. i obrazloženja revizije u tom dijelu, ovaj sud je ocijenio da se isto ne može smatrati pravim pitanjem važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni jer se njime u osnovi još jednom izražava nezadovoljstvo pobijanim rješenjem kroz bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 6. ZPP. Prema tome, nije riječ o pravnom pitanju koje ima u vidu odredba članka 382. stavak 2. ZPP.

100. U takvoj situaciji je neodlučno pozivanje revidenta na razloge važnosti u smislu stavka 3. članka 382. ZPP kako ih navodi revident - praksu ESLJP u predmetu Zagrebačka banka d.d. protiv Republike Hrvatske broj 39544/2005 od 12. ožujka 2014. i odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev 813/2012-2 od 27. listopada 2015.

101. Niti pitanje pod 2. kako ga je naznačio vjerovnik Adris grupa d.d. nije pravno pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. To iz razloga jer iz nižestupanjskih rješenja proizlazi da je dostavljanjem ispravka teksta nagodbe i priloga koji su objavljeni 20. lipnja 2018. vjerovnicima, dostavljen upravo onaj prijedlog nagodbe na koje je privremeno vjerovničko vijeće dalo suglasnost na sjednici održanoj 19. lipnja 2018. Slijedom navedenog je za zaključiti da je postavljeno pitanje usmjereno na propitivanje pravilnosti utvrđenih činjenica u predmetnom postupku (na prijedlog kojeg teksta nagodbe je dana suglasnost) te da se istim (eventualno) dovodi u pitanje pravno shvaćanje nižestupanjskih sudova u primjeni zakonskih odredbi u odnosu na činjenično stanje u konkretnom postupku, što ovoj reviziji u tom dijelu daje značenje iz odredbe članka 382. stavak 1. ZPP koja u ovoj parnici nije dopuštena.

102. Nadalje, imajući na umu sadržaj 5. pitanja kako ga je naznačio vjerovnik Adris Grupa d.d. i obrazloženje pobijanog rješenja u odnosu na isto, ovaj sud je ocijenio da nije riječ o pravnom pitanju važnom za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. Naime, polazeći od odredbi članka 9. ZPIUTD (Nadležna tijela u postupku izvanredne uprave), članka 10. ZPIUTD (Ovlaštenja suda) i članka 12. ZPIUTD (Prava i dužnosti izvanrednog povjerenika) koje odredbe su jasne i nije ih potrebno posebno tumačiti, kao i činjenice da pobijano rješenje nije utemeljeno na shvaćanju da sud, odnosno izvanredni povjerenik nisu dužni osigurati sudjelovanje vjerovnika u pripremi nagodbe, za zaključiti je da revident u osnovi postavljenim pitanjem pokušava dovesti u sumnju pravilnost i zakonitost pobijanog drugostupanjskog rješenja.

103. U takvoj situaciji neodlučno je pozivanje na rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 26. siječnja 2018. i 5. travnja 2018.

104. Zbog svega navedenoga, u odnosu na pravna pitanja 1. - 5. te 8. i 9., reviziju vjerovnika Addiko Bank d.d., te pravna pitanja 1. - 7. i 10. i 11., reviziju vjerovnika Adris grupa d.d., na temelju odredbe članka 392.b. stavak 2. i 3. ZPP, valjalo je odbaciti kao nedopuštenu i odlučiti kao u točki XII.2. i XIII.2. izreke rješenja.

U odnosu na reviziju vjerovnika TDR d.o.o. Rovinj koji je podnio reviziju pozivom na odredbu članka 382. stavak 2. ZPP:

105. Vjerovnik TDR d.o.o. Rovinj u reviziji, smatrajući ih važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, postavlja slijedeća pitanja:

„1. Može li Privremeno vjerovničko vijeće iz članka 31. ZPIUTD-a u potpunosti tijekom trajanja cijelog postupka izvanredne uprave u svim segmentima zamijeniti svaku ulogu Vjerovničkog vijeća reguliranog u Poglavlju V. ZPIUTD-a?

2. Primjenjuje li članak 312. SZ-a (Načelo jednakoga postupanja prema svim sudionicima pojedine skupine) na odnose među vjerovnicima razvrstane u skupine sukladno ZPIUTD?

3. Imaju li nadležni sudovi, sukladno članku 43. stavku 16. točki 1. ZPIUTD-a, ovlast ocijeniti sadržaj nagodbe iz članka 43. ZPIU-a i u materijalno-pravnom i u formalno- pravnom smislu, ili mu je ovlast ograničena na ocjenu formalno-pravnog smisla navedene nagodbe?“

106. Ispitujući dopuštenost revizije, ovaj sud je ocijenio da su pravna pitanja pod 1. i 2. važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni i da je stoga revizija u odnosu na ta pitanja dopuštena, dok u odnosu na 3. pitanje revizija nije dopuštena.

107. Postavljenim pitanjem (označeno brojem 1.), revident problematizira pravno shvaćanje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, prema kojem je privremeno

vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz članka 19. stavak 2. ZPIUTD.

108. Prema shvaćanju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi članka 31. stavak 1. i 5. ZPIUTD, osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, ukazuje na odredbu članka 31. stavak 6. ZPIUTD kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano sukladno odredbi članka 30. tog Zakona. Konačno je pravno shvaćanje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, da kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće sukladno odredbi članka 30. ZPIUTD, da je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

109. Ustavni sud Republike Hrvatske je razmatrajući između ostalog i problematiku na koju ukazuje navedeno pitanje iz ove revizije (odluka broj U-I/1694/2017 i dr. od 2. svibnja 2018.), jasno izrazio pravno shvaćanja:

„Ustavni sud Republike Hrvatske ocjenjuje neosnovanim i prigovore nekih predlagatelja da je odluka o novom zaduženju prepuštena "nejasno određenom broju vjerovnika". Naime, interesi vjerovnika u postupku izvanredne uprave, između ostalog, štite se vjerovničkim odnosno privremenim vjerovničkim vijećem (privremeno vjerovničko vijeće sukladno članku 31. stavku 5. Zakona ima ista prava, ovlasti i obveze kao i vjerovničko vijeće u razdoblju dok vjerovničko vijeće nije uredno osnovano) na način da svaku skupinu vjerovnika u vijeću zastupa jedan član vijeća (u slučaju koncerna Agrokor privremeno vjerovničko vijeće ima pet članova, to jest jednog člana za svaku skupinu vjerovnika - mali dobavljači, veliki dobavljači, imatelji obveznica, neosigurani vjerovnici i osigurani vjerovnici). Sukladno članku 30. stavku 7. Zakona, vijeće donosi odluke većinom glasova prisutnih na vijeću s time da svaki član (to jest svaka skupina vjerovnika) ima pravo na jedan glas. Činjenica što je pojedina skupina vjerovnika (u slučaju koncerna Agrokor skupina vjerovnika naziva "Neosigurani vjerovnici") uskratila svoj glas za davanje suglasnosti o novom zaduženju ne znači sama po sebi da je ta skupina vjerovnika diskriminirana i da je odluka izvanrednog povjerenika o novom zaduženju nezakonita.“

110. Imajući u vidu naprijed navedeno pravno shvaćanje Ustavnog suda Republike Hrvatske, odredbu članka 31. stavak 5. ZPIUTD sukladno kojoj privremeno vjerovničko vijeće ima ista prava, ovlasti i obveze određene tim Zakonom za vjerovničko vijeće te preuzima i vrši funkciju vjerovničkog vijeća sve dok vjerovničko vijeće nije uredno osnovano sukladno odredbi članka 30. ZPIUTD i cjelokupno obrazloženje nižestupanjskih odluka i revizije, jedini pravilan zaključak je, a jer privremeno vjerovničko vijeće ima ista prava, ovlasti i obveze kao i vjerovničko vijeće u razdoblju dok vjerovničko vijeće nije uredno osnovano, da ga može i u potpunosti zamijeniti

tijekom trajanja postupka izvanredne uprave. To je ujedno odgovor na postavljeno pitanje.

111. U takvoj situaciji je neodlučno pozivanje revidenta na rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 5. travnja 2018.

112. Obrazlažući razloge važnosti 2. postavljenog pitanja, revident ukazuje na odgovarajuću primjenu odredba SZ o stečajnom planu, na odnose koji nisu regulirani odredbom članka 43. ZPIUTD. Stoga je mišljenje revidenta da je u konkretnoj pravnoj stvari trebalo primijeniti i članak 312. SZ, načelo jednakog postupanja prema svim sudionicima pojedine skupine.

113. U odnosu na postavljeno pitanje je već navedeno da ZPIUTD ne poznaje načelo jednakog postupanja prema svim sudionicima u postupku, na način kako to propisuje SZ odredbom članka 312. (kojom je propisano u stavku 1. da se svim sudionicima pojedine skupine stečajnim planom moraju osigurati ista prava dok je u stavku 2. propisano da je različito postupanje prema sudionicima iste skupine dopušteno samo uz suglasnost svih sudionika koji su time pogođeni i u kojem je slučaju stečajnom planu potrebno priložiti izjave o suglasnosti dotičnih sudionika).

114. Stoga je, odgovor na navedeno pitanje da se u postupku izvanredne uprave ne primjenjuje načelo jednakog postupanja (točka 43. – 52. obrazloženja).

115. Prema tome, jer su izražena shvaćanja nižestupanjskih sudova o ovlastima privremenog vjerovničkog vijeća i primjeni načela jednakog postupanja (1. i 2. postavljeno pitanje u reviziji) podudarna s shvaćanjem ovoga suda, to je valjalo odbiti reviziju vjerovnika TDR d.o.o. Rovinj, u odnosu na 1. i 2. postavljeno pitanje na temelju odredbe članka 393. ZPP u vezi s odredbom članka 400. stavak 3. ZPP i odlučiti kao u točki XIV.1. izreke ovoga rješenja.

116. Obrazlažući važnost 3. postavljenog pitanja, revident u bitnom, ukazuje na „iznimno formalno tumačenje“ odredbe članka 43. stavak 16. ZPIUTD. Pri tome, se revident poziva na odredbu članka 153. ZOO, kojom je propisano da predmetom nagodbe ne mogu biti prava kojima stranke ne mogu raspolagati.

117. Iz obrazloženja nižestupanjskih rješenja proizlazi (a jer nije odbijen prijedlog nagodbe između vjerovnika i dužnika) da je ispitano i postojanje eventualne nedopuštenosti raspolaganja, i da je zaključeno da je raspolaganje stranaka bilo zakonito, jer u protivnom nagodba ne bi bila potvrđena. Dakle, postojanje zakonitosti raspolaganja stranaka u pogledu suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala je ispitana.

118. Iz izloženog proizlazi da, revident postavljenim pitanjem polazi od pogrešne tvrdnje da postojanje zakonitosti raspolaganja stranaka u pogledu suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala nije ispitano, pa odgovor na 3. postavljeno pitanje nije od utjecaja na odluku u predmetnom postupku. Slijedom navedenoga, revizija u tom dijelu ne udovoljava pretpostavkama propisanim odredbom članka 382. stavak 2. ZPP za dopuštenost revizije.

119. Zbog navedenoga, u odnosu na 3. postavljeno pitanje je reviziju vjerovnika TDR d.o.o. Rovinj, valjalo odbaciti na temelju odredbe članka 392.b. stavak 2. i 3. ZPP i odlučiti kao u točki XIV.2. izreke ovoga rješenja.

U odnosu na revizije vjerovnika Auctor d.d. i Medika d.d. koji su podnijeli revizije pozivom na odredbu članka 382. stavak 2. ZPP:

120. U revizijama, smatrajući ih važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, postavljaju identična pitanja koja glase:

„1. Da li se postupak izvanredne uprave može provesti uz sudjelovanje privremenog vjerovničkog vijeća, bez da se vjerovnicima omogući biranje vjerovničkog vijeća?“

2. Da li je privremeno vjerovničko vijeće bilo dužno dati suglasnost na ispravak nagodbe od 26. lipnja 2018. ili se o nagodbi moglo glasati bez da je na takav ispravak privremeno vjerovničko vijeće dalo suglasnost?

3. Da li su vjerovnici čije su tražbine podmirene u postupku izvanredne uprave imali pravo glasa na ročištu za glasovanje o nagodbi?

4. Da li se za potrebe utvrđivanja rezultata glasovanja za slučaj da se uzimaju u obzir namirene tražbine vjerovnika može utvrditi da je ZA nagodbu glasovalo veći iznos tražbina od onog iznosa tražbina koji su stvarno glasovali ZA jer je u konkretnom postupku na ročištu za glasovanje pravo glasa dano isključivo vjerovnicima čije tražbine nisu podmirene?

5. Da li je dopušteno da dužnik u različitom omjeru namiruje vjerovnike koji su svrstani u istu grupu i imaju istog dužnika, odnosno da li je moguće u postupku izvanredne uprave u cijelosti otpisati potraživanje vjerovnika premda dužnik ima imovinu?“

121. Ispitujući dopuštenost revizije, ovaj sud je ocijenio da su postavljena pravna pitanja pod 1., 3., 4. i 5. važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni i da je stoga revizija u odnosu na ta pitanja dopuštena. U odnosu na preostalo postavljeno pitanje revizija nije dopuštena.

122. Postavljenim pitanjem pod 1., revidenti problematiziraju pravno shvaćanje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, prema kojem je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz članka 19. stavak 2. ZPIUTD.

123. Prema pravnom shvaćanju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske privremeno vjerovničko vijeće koje se sukladno odredbi članka 31. stavak 1. i 5. ZPIUTD, osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće.

124. Kako je već navedeno (u odgovoru na prvo postavljeno pitanje revidenta TDR d.o.o. Rovinj), i prema pravnom shvaćanju ovoga suda privremeno vjerovničko vijeće ima ista prava, ovlasti i obveze određene tim Zakonom za vjerovničko vijeće te preuzima i vrši funkciju vjerovničkog vijeća sve dok vjerovničko vijeće nije uredno osnovano sukladno odredbi članka 30. ZPIUTD, pa ga može i u potpunosti zamijeniti tijekom trajanja postupka izvanredne uprave.

125. U takvoj situaciji je neodlučno pozivanje revidenata na rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 5. travnja 2018.

126. Pri obrazlaganju važnosti 3. postavljenog pitanja revidenti polaze od zakonskih odredbi članka 29. stavak 1. i 4., članka 40. stavak 1. i članka 43. stavak 11. i 14. ZPIUTD, te isti tumače na način da bi iz njih proizlazilo kako su u predmetnom postupku trebale sudjelovati sve osobe koje su imale nepodmirena potraživanja (dospjela ili nedospjela) prema dužniku, u trenutku otvaranja postupka izvanredne uprave, te da su te osobe trebale imati i pravo glasa i pravo na odabir članova vjerovničkog vijeća. U obrazlaganju važnosti 4. postavljenog pitanja, koje zajedno sa 3. postavljenim pitanjem čini cjelinu, revidenti osporavaju pravilnost načina glasovanja o nagodbi, s obzirom na utvrđeni rezultat glasovanja jer je na ročištu za glasovanje o nagodbi pravo glasa dano isključivo vjerovnicima čije tražbine nisu podmirene.

127. Prema odredbi članka 29. stavak 1. ZPIUTD, vjerovnici su u postupku izvanredne uprave osobni vjerovnici koji u vrijeme otvaranja postupka izvanredne uprave imaju imovinskopravnu tražbinu prema dužniku i/ili povezanim i ovisnim društvima, a prema stavku 4. članka 29. nedospjele tražbine dopijevaju otvaranjem postupka izvanredne uprave.

128. Odredbom članka 40. stavak 1. ZPIUTD je propisano da uz suglasnost vjerovničkog vijeća, izvanredni povjerenik može izvršiti plaćanja dospjelih tražbina koje su nastale prije donošenja rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave ako je to nužno radi smanjenja sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine i ako se radi o tražbinama iz redovnog ili operativnog poslovanja.

129. Prema odredbi članka 43. stavak 11. ZPIUTD radi provedbe ročišta određenog stavkom 9. ovoga članka, smatra se da pravo glasa imaju svi vjerovnici čije su tražbine utvrđene, a prema stavku 14. istoga članka nagodba se smatra prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe. Iznimno, smatrat će se da su vjerovnici prihvatili nagodbu ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina.

130. Nadalje, iznimka od osnovnog pravila, da na ročištu za glasovanje o nagodbi pravo glasa imaju svi vjerovnici čije su tražbine utvrđene, propisana je stavkom 13. članka 43. ZPIUTD koji glasi:

„Iznimno od stavka 11. ovoga članka, vjerovnicima osporenih tražbina priznat će se pravo glasa ako se na ročištu za glasovanje o nagodbi izvanredni povjerenik i nazočni vjerovnici s pravom glasa tako sporazumiju. Ako se sporazum ne može postići, o tome odlučuje sud na ročištu rješenjem protiv kojeg nije dopuštena posebna žalba.“

131. Slijedom izloženog, shvaćanje je ovoga suda da vjerovnici čije su tražbine prestale (podmirenjem), svojstvo vjerovnika – su izgubili prije održavanja ročišta za glasovanje o nagodbi, odnosno nisu imali pravo odlučivanja o nagodbi. Time je odgovoreno na navedeno 3. postavljeno pravno pitanje. Nastavno, a u odgovoru na 4. postavljeno pitanje, potrebno je navesti da iz obrazloženja nižestupanjskih rješenja proizlazi kako je za predloženu nagodbu glasalo 79,28% vjerovnika s pravom glasa odnosno više od dvije trećine ukupnih tražbina vjerovnika s pravom glasa (sve i da je sud dao pravo glasa svim vjerovnicima čije su tražbine utvrđene neovisno o tome jesu li namirene).

132. Prema tome, shvaćanje nižestupanjskih sudova u odnosu na 3. i 4. pravno pitanje podudarno je pravnom shvaćanju ovoga suda.

133. U obrazlaganju razloga važnosti 5. postavljenoga pitanja, revidenti sadržajno, ukazuju na obvezu primjenjivanja načela jednakog postupanja prema svim sudionicima pojedine skupine (članak 312. SZ).

134. S obzirom na tvrdnje o neravnopravnom položaju vjerovnika iste skupine, drugostupanjski sud je (kako to navodi i Ustavni sud Republike Hrvatske) ocijenio da u smislu članka 29. stavka 3. ZPIUTD prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drukčija.

135. Ujedno, ukazuje se i da Ustavni sud Republike Hrvatske u odluci broj U-III/4471/2018 od 23. ožujka 2021. i dr. navodi:

„Ustavni sud ponavlja da se vjerovnici u postupku izvanredne uprave namiruju nagodbom za razliku od vjerovnika u stečajnom postupku u kojem se namiruju skupno, unovčenjem imovine stečajnog dužnika i podjelom prikupljenih sredstava (članak 43. Zakona). Osnovna smjernica za razvrstavanje vjerovnika njihov je pravni položaj koji se određuje prema okolnostima svakog pojedinog slučaja (članak 18. stavci 2. i 3. Zakona).“

136. S obzirom na izloženo i prema pravnom shvaćanju ovoga suda jedini mogući i pravilan zaključak je da se načelo jednakoga postupanja prema svim sudionicima pojedine skupine (članak 312. SZ) na odnose među vjerovnicima razvrstane u skupine sukladno ZPIUTD, u postupku izvanredne uprave, ne primjenjuje (točka 43. – 52. obrazloženja).

137. Prema tome, izražena shvaćanja nižestupanjskih sudova koja se odnose na sudjelovanje privremenog vjerovničkog vijeća u postupku izvanredne uprave, prava glasa vjerovnika čije su tražbine podmirene u postupku izvanredne uprave na ročištu za glasovanje o nagodbi i primjeni načela jednakog postupanja – podudarna su pravnim shvaćanjima revizijskog suda navedenim u ovoj odluci.

138. Slijedom svega navedenoga, valjalo je odbiti revizije vjerovnika Auctor d.d. i Medika d.d., u odnosu na 1., 3., 4. i 5. postavljeno pitanje na temelju odredbe članka 393. ZPP u vezi s odredbom članka 400. stavak 3. ZPP i odlučiti kao u točki XV.1. i XVI.1. izreke ovoga rješenja.

139. U obrazloženju važnosti 2. postavljenog pitanja revidenti navode, da su vjerovnici glasali o tekstu nagodbe za koji nije pribavljena suglasnost privremenog vjerovničkog vijeća, jer se radi o tekstu nagodbe s prilogima objavljenog 26. lipnja 2018., a koji nije odobren od strane privremenog vjerovničkog vijeća.

140. Iz nižestupanjskih rješenja proizlazi da je dostavljanjem ispravka teksta nagodbe i priloga koji su objavljeni 20. lipnja 2018., vjerovnicima dostavljen upravo onaj prijedlog nagodbe na koji je privremeno vjerovničko vijeće dalo suglasnost, na sjednici održanoj 19. lipnja 2018.

141. Imajući u vidu obrazloženje pobijanog rješenja te obrazloženje revizije, ovaj sud je ocijenio da je postavljeno pitanje isključivo usmjereno na propitivanje pravilnosti utvrđenih činjenica u predmetnom postupku (na prijedlog kojeg teksta nagodbe je dana suglasnost) te da se njima (eventualno) dovodi u pitanje pravno shvaćanje nižestupanjskih sudova u primjeni zakonskih odredbi u odnosu na činjenično stanje u konkretnom postupku, što ovoj reviziji u tom dijelu daje značenje revizije iz odredbe članka 382. stavak 1. ZPP koja u ovoj parnici nije dopuštena.

142. Zbog navedenoga, u odnosu na 2. postavljeno pitanje revizije vjerovnika Auctor d.d. i Medika d.d., na temelju odredbe članka 392.b. stavak 2. i 3. ZPP je valjalo odbaciti i odlučiti kao u točki XV.2. i XVI.2. izreke rješenja.

U odnosu na revizije vjerovnika Sonje Dekanović, Seres Investments S.à r.l. SPF Luksemburg i KentBank d.d. koji su podnijeli revizije pozivom na odredbu članka 382. stavak 2. ZPP:

143. Vjerovnik Sonja Dekanović u reviziji, smatrajući ih važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, postavlja sljedeća pitanja:

„1. Primjenjuje li se odredba članka 312. SZ koja utvrđuje načelo jednakog postupanja prema svim vjerovnicima u postupku izvanredne uprave?

2. Primjenjuje li se odredba članka 336. SZ, te članka 29. i čl. 43. ZPIUTD-a koje utvrđuju razvrstavanje vjerovnika i postupak donošenja nagodbe?“

144. Obrazlažući važnost postavljenih pitanja revident navodi da revizijski sud o navedenim pitanjima još uvijek nije zauzeo shvaćanje odlučujući o pojedinim predmetima na odjelnoj sjednici, a riječ je o pitanjima u kojima ne postoji nikakva praksa drugostupanjskih sudova, budući da se postupak izvanredne uprave do sada nije primjenjivao ni nad jednim drugim dužnikom osim nad društvom Agrokor d.d. i njegovim ovisnim i povezanim društvima.

145. Vjerovnik Seres Investments S.à r.l. SPF Luksemburg u reviziji, smatrajući ih važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, postavlja sljedeća pitanja:

„1. Da li je primjena načela jednakog postupanja prema vjerovnicima propisanog odredbom iz članka 312. SZ-a u predstečajnim, stečajnim te postupcima izvanredne uprave apsolutna?

2. Ukoliko primjena načela jednakog postupanja prema vjerovnicima propisanog odredbom iz članka 312. SZ-a nije apsolutna koje su to situacije u kojima je dopušteno odstupiti od primjene tog načela u predstečajnim, stečajnim i postupcima izvanredne uprave?“

146. Obrazlažući važnost postavljenih pitanja revident navodi da su navedena pitanja od iznimne važnosti za osiguravanje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. Naime, predstečajni, stečajni te u konačnici postupak izvanredne uprave služe kao sanacijski postupci u situacijama kada je dužnik odnosno gospodarski subjekt nad kojim se takvi postupci provode u ekonomskoj situaciji zbog koje je upitno daljnje poslovanje predmetnog subjekta. Predmetni postupci služe kako bi se vjerovnici barem djelomično namirili, te kako bi se omogućilo daljnje poslovanje gospodarskog subjekta. Stoga je u predmetnim postupcima za vjerovnike od velike važnosti da znaju da li će u navedenim postupcima imati jednaki tretman kao i ostali vjerovnici skupine kojoj pripadaju odnosno u kojim situacijama neće biti primijenjen jednak tretman pojedinih vjerovnika u odnosu na ostale vjerovnike iste skupine. Pritom se revident poziva na rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-8410/2015 od 4. veljače 2016. iz kojeg rješenja proizlazi da se svim sudionicima (vjerovnicima) pojedine skupine stečajnim planom moraju osigurati ista prava.

147. Vjerovnik KentBank d.d. u reviziji, smatrajući ih važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, postavlja sljedeća pitanja:

„1. Smiju li prava vjerovnika iste skupine u smislu članka 29. stavka 2. ZPIUTD-a biti međusobno drugačija u smislu članka 29. stavka 3. ZPIUTD-a, odnosno moraju li vjerovnici iste skupine u smislu članka 29. stavka 2. ZPIUTD-a biti u jednakopravnom položaju?

2. Smiju li vjerovnici biti razvrstani u skupine u smislu članka 29. stavka 2. ZPIUTD-a i pritom stavljeni u nejednakopravni međusobni položaj unutar iste skupine, bez iznošenja razloga i kriterija o različitom položaju pojedinih vjerovnika unutar iste skupine?“

148. Obrazlažući razloge važnosti zbog kojih revident smatra da su pitanja važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, revident navodi da je upravo činjenica da različita praksa i tumačenje zakona izaziva pravnu nesigurnost, pri čemu se poziva na odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-5790/2006 od 31. listopada 2006. i broj PŽ-2594/2007 od 19. lipnja

2007., kojima su ukinuta prvostupanjska rješenja, između ostalog, iz razloga što za razvrstavanje vjerovnika u pojedine skupine, nisu dani valjani razlozi.

149. Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je drugostupanjski sud zaključio da se odredba članka 312. i odredba članka 336. stavak 2. SZ ne primjenjuju u postupku izvanredne uprave, budući da je odredbom članka 43. stavak 21. ZPIUTD propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način, dakle na pitanja koja nisu uređena odredbama Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku koji je *lex specialis*. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom članka 29. stavak 3. u vezi s člankom 43. stavak 5. ZPIUTD neosnovano je pozivanje vjerovnika na odredbu članka 312. i članka 336. stavak 2. SZ. Prava vjerovnika iste skupine u smislu članka 29. stavak 2. ZPIUTD mogu međusobno biti drugačija te se nagodbom u smislu odredbe članka 43. stavak 5. ZPIUTD, između ostalog, može smanjiti isplata obveze dužnika i pretvoriti u kredit ili zajam odnosno temeljni kapital dužnika ili nekih od njegovih povezanih društava odnosno u kapital novoosnovanih društava.

150. Ispitujući dopuštenost revizija ovaj sud je ocijenio da su pitanja vjerovnika (Sonje Dekanović, Seres Investments S.à r.l. SPF Luksemburg i KentBank d.d.) kojima se problematiziraju različita prava vjerovnika unutar jedne skupine i primjena odredbi SZ, važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni i da je stoga revizija u odnosu na postavljena pitanja dopuštena.

151. Ovaj sud je (u ranijem dijelu predmetne odluke) izrazio pravno shvaćanje da je u postupku izvanredne uprave ZPIUTD u odnosu na SZ, *lex specialis* te se u postupku izvanredne uprave primjenjuju samo postupovna pravila SZ i to samo na odgovarajući način i pod uvjetom da ZPIUTD-om nije drukčije određeno (članak 8. ZPIUTD). Drugim riječima, materijalna pravila SZ (pa tako i članak 312. i članak 336. SZ) primjenjuju se samo ako je ZPIUTD-om njihova primjena izričito propisana.

152. Prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave su izričito regulirana ZPIUTD-om (članak 29. stavak 3. u vezi s člankom 43. stavkom 5. ZPIUTD), a koja prava mogu biti drukčija od pojedinih vjerovnika. Naime, vjerovnici se razvrstavaju u posebne skupine s obzirom na različiti pravni položaj svake skupine, s time da se vjerovnici istog pravnog položaja mogu razvrstati u daljnje skupine prema istovrsnosti gospodarskih interesa. Najprije se, dakle, vjerovnici razvrstavaju prema njihovom pravnom položaju, s time da se kriteriji za ocjenjivanje pravnog položaja jasno odrede (npr. osigurane tražbine, neosigurane tražbine, položaj prema vrsti i obliku osnove tražbine i sl.) pa se onda unutar pojedine skupine jednog pravnog položaja može odrediti daljnja skupina prema gospodarskom interesu skupine istog pravnog položaja (npr. pravni položaj-neosigurane tražbine-skupina vjerovnika koji su i nakon otvaranja postupka izvanredne uprave, dobavljači dužnika i sl.).

153. Stoga ZPIUTD, za razliku od SZ, ne poznaje ni načelo zaštite manjine ni načelo jednakog postupanja prema svim sudionicima u postupku pa da bi sud bio dužan uskratiti potvrdu nagodbe ako je prihvata postignut stavljanjem pojedinih vjerovnika u

povoljniji položaj. Time je odgovoreno na pravna pitanja zbog kojih je revizija dopuštena.

154. Neodlučno je stoga pozivanje revidenta na odluku Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-8410/2015 od 4. veljače 2016. (o primjeni stečajnog plana), u opravdanju postavljenih pitanja.

155. Prema tome u odnosu na navedena pitanja, pravno shvaćanje nižestupanijskih sudova podudarno je pravnom shvaćanju ovoga suda u predmetnoj odluci, slijedom čega je valjalo odbiti reviziju vjerovnika Sonje Dekanović, Seres Investments S.à r.l. SPF Luksemburg i KentBank d.d. na temelju odredbe članka 393. ZPP u vezi s odredbom članka 400. stavak 3. ZPP i u odlučiti kao u točki XVII., XVIII. i XIX. izreke rješenja.

U odnosu na reviziju vjerovnika RBL Group SA, Švicarska koji je podnio reviziju pozivom na odredbu članka 382. stavak 2. ZPP:

156. Vjerovnik RBL Group SA, Švicarska u reviziji, smatrajući ih važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, postavlja sljedeća pitanja:

„1. Koji su pravni kriteriji koje je potrebno primijeniti u svrhu formiranja skupina vjerovnika za potrebe glasanja na ročištu na kojem se odlučuje o nagodbi (čl. 43. st. 9. Zakona o postupku izvanredne uprave)?

2. Je li sud, primjenjujući odredbu članka 31. st. (2) Zakona o postupku izvanredne uprave, kojom je dužan imenovati članove privremenog vjerovničkog vijeća, bio dužan i ovlašten samostalno procijeniti zakonitost i ustavnost kriterija za formiranje privremenog vjerovničkog vijeća, a koje kriterije je primijenio izvanredni povjerenik, kao i obrazložiti svoju odluku o imenovanju?

3. Je li Izvanredni povjerenik, primjenjujući odredbu članka 31. st. (2) Zakona o postupku izvanredne uprave, kojom je dužan predložiti članove privremenog vjerovničkog vijeća na imenovanje sudu, bio dužan i ovlašten detaljno i jasno obrazložiti upotrijebljene kriterije za predlaganje članova privremenog vjerovničkog vijeća sudu?

4. Je li sud, primjenjujući odredbu članka 43. st. (16) Zakona o postupku izvanredne uprave, primjenjujući navedeni zakon kao i podredno odredbe Stečajnog zakona, bio dužan i ovlašten samostalno procijeniti zakonitost i ustavnost predviđenog zakonskog postupka donošenja nagodbe i samog sadržaja nagodbe, te iznijeti detaljno obrazloženje svoje odluke?

5. Je li sud, u primjeni odredbi Stečajnog zakona koje osiguravaju jednakost postupanja prema svim sudionicima iste skupine vjerovnika, trebao primijeniti odredbu čl. 312. Stečajnog zakona prilikom odlučivanja o zakonitosti postupka predlaganja i izglasavanja nagodbe, čime bi spriječio različito postupanje prema sudionicima iste

skupine vjerovnika koji ni na koji način nisu pristali niti dali bilo kakve suglasnosti za takvo postupanje?“

157. Obrazlažući razloge važnosti revident smatra da su navedena pitanja važna za jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni jer Vrhovni sud Republike Hrvatske još uvijek nije zauzeo konačno shvaćanje odlučujući o pojedinim predmetima ili na odjelnoj sjednici ili općoj sjednici, a da riječ je o pitanjima o kojima postoji različita praksa drugostupanjskih sudova.

158. Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da drugostupanjski sud prihvaća zaključak prvostupanjskog suda kako je privremeno vjerovničko vijeće imalo ovlasti sudjelovati u ime vjerovnika u sastavljanju i pripremi nagodbe i davanju suglasnosti izvanrednom povjereniku na konačni tekst nagodbe iz članka 19. stavak 2. ZPIUTD. Ovo stoga, jer prema shvaćanju toga suda, privremeno vjerovničko vijeće koje se u skladu s odredbom članka 31. stavak 1. i 5. ZPIUTD osniva radi zaštite interesa svih vjerovnika, ima ista prava, ovlasti i obveze određene Zakonom o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku kao i vjerovničko vijeće. U tom smislu, ukazano je na odredbu članka 31. stavak 6. ZPIUTD kojom je propisano da u slučaju kada se taj Zakon poziva na vjerovničko vijeće, smatra se da se poziva i na privremeno vjerovničko vijeće pod uvjetom da vjerovničko vijeće nije osnovano u skladu s odredbom članka 30. tog Zakona. Prema tome, kada do isteka roka od 10. srpnja 2018. objektivno nije bilo moguće uredno osnovati vjerovničko vijeće u skladu s odredbom članka 30. ZPIUTD, što je prvostupanjski sud detaljno obrazložio i s čime se u potpunosti složio i drugostupanjski sud, tada je jedino bilo moguće da privremeno vjerovničko vijeće preuzme i vrši funkciju vjerovničkog vijeća.

158.1. Također, istaknuto je da su neosnovani žalbeni navodi koji se odnose na neravnopravan položaj svih vjerovnika iste skupine u smislu odredbe članka 312. SZ, odnosno namirenja pojedinih vjerovnika. To stoga što prema odredbi članka 29. stavak 3. ZPIUTD prava vjerovnika iz iste skupine mogu biti drugačija. Osim toga, odredba članka 312. SZ se ne primjenjuje u konkretnom slučaju, budući da je odredbom članka 43. stavak 21. ZPIUTD propisano da se odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju u ovom postupku na odgovarajući način, dakle na pitanja koja nisu uređena odredbama Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku koji je *lex specialis*. Kako su prava vjerovnika unutar jedne skupine u postupku izvanredne uprave regulirana odredbom članka 29. stavak 3. u vezi s člankom 43. stavak 5. ZPIUTD, drugostupanjski su je ocijenio da je neosnovano pozivanje žalitelja na odredbu članka 312. SZ.

158.2. Zaključno, drugostupanjski sud je ocijenio da su žalbeni navodi žalitelja kojima dovodi u pitanje rezultate glasovanja neosnovani. Naime, zapisnik o ročištu za glasovanje o prijedlogu nagodbe od 4. srpnja 2018., koji je potpisan po svim sudionicama pa tako i žalitelju, je javna isprava u smislu odredbe članka 230. stavak 1. ZPP koja dokazuje istinitost onoga što se u njoj utvrđuje ili određuje. Žalitelj u smislu odredbe članka 230. stavak 3. ZPP nije dokazao suprotno, odnosno da „ZA“ nagodbu nisu glasovali vjerovnici s pravom glasa u iznosu od 27.075.097.019,27 kuna. Slijedom svega navedenog, drugostupanjski sud je pozivom na odredbu članka 27. ZPIUTD,

odbio žalbu vjerovnika RBL Group SA, Švicarska, kao neosnovanu i potvrdio prvostupajnsko rješenje.

159. Ispitujući dopuštenost revizije, ovaj sud je ocijenio da je 5. postavljeno pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni i da je stoga revizija u odnosu na to pitanje dopuštena. Revizija nije dopuštena u odnosu na preostala postavljena pitanja.

160. Revident 5. postavljenim pitanjem problematizira primjenu članka 312. SZ u postupku izvanredne uprave, međutim, radi nepotrebnog ponavljanja u odnosu na 5. pravno pitanje, revident se upućuje na točku 43. – 52. obrazloženja predmetne odluke.

161. Slijedom navedenog, ocjena je ovoga suda da je izraženo shvaćanje sudova u pogledu primjene odredbe članka 312. SZ u skladu s pravnim shvaćanjem ovog suda. Stoga je valjalo odbiti reviziju vjerovnika RBL Group SA, Švicarska u odnosu na 5. postavljeno pitanje na temelju odredbe članka 393. ZPP u vezi s odredbom članka 400. stavak 3. ZPP i odlučiti kao u točki XX.1. izreke rješenja.

162. U odnosu na 1. postavljeno pitanje koje se odnosi na pravne kriterije koje je potrebno primijeniti u svrhu formiranja skupina vjerovnika za potrebe glasanja na ročištu na kojem se odlučuje o nagodbi, ocjena je ovoga suda da se ne radi o pitanju koje je važno za odluku u konkretnom predmetnom postupku, jer nagodba nije donesena glasanjem vjerovnika po skupinama.

163. Naime, odredbom članka 43. stavak 14. ZPIUTD propisano je da se nagodba smatra prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe, a iznimno, smatrat će se da su vjerovnici prihvatili nagodbu ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina. Iz citirane odredbe proizlazi da postoje dva pravila: 1. da se nagodba smatra prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe i 2. smatrat će se da su vjerovnici prihvatili nagodbu ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina. U konkretnom slučaju proizlazi da se primijenilo pravilo o dvotrećinskoj većini jer je ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu 80,20%, što iznosi više od dvije trećine ukupnih tražbina vjerovnika.

164. U odnosu na 2. i 3. postavljeno pitanje, treba reći, da ista polaze od pogrešne pretpostavke kako odluka o imenovanju privremenog vjerovničkog vijeće ne sadrži kriterije i obrazloženje na koji su način imenovani članovi privremenog vjerovničkog vijeća, kraj činjenice da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-1138/17 od 13. travnja 2017. osnovano privremeno vjerovničko vijeće u čiji su sastav imenovani predstavnici svake odgovarajuće skupine vjerovnika, i to Toni Raič, vlasnik obrta Stočarstvo Raič za uzgoj goveda, Gudovac, Gudovac 1e, OIB 42972990123, kao predstavnik skupine vjerovnika "MALI DOBAVLJAČI" čije tražbine prema zatečenom stanju poslovnih knjiga dužnika i njegovih povezanih i ovisnih društava ne prelaze

100.000,00 kuna; KRAŠ prehrambena industrija d.d., Zagreb, Ravnice 48, OIB 94989605030, kao predstavnik skupine vjerovnika "VELIKI DOBAVLJAČI" čije tražbine prema zatečenom stanju poslovnih knjiga dužnika i njegovih povezanih i ovisnih društava prelaze 100.000,00 kuna; Knighthead Capital Management, LLC, SAD, New York, 1140 Sixth Avenue kao predstavnik skupine vjerovnika "IMATELJI OBVEZNICA" koja skupina podrazumijeva sve osobe koje su prema zatečenom stanju poslovnih knjiga dužnika i njegovih povezanih i ovisnih društava imatelji obveznica izdanih od strane dužnika; Sberbank of Russia, Rusija, 117997 Moskva, 19 Vavilova St. kao predstavnik skupine vjerovnika "NEOSIGURANI VJEROVNICI" koja skupina podrazumijeva sve ostale vjerovnike dužnika i njegovih ovisnih i povezanih društava čije tražbine nisu osigurane, te Zagrebačka banka d.d., Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB 92963223473, kao predstavnik skupine vjerovnika "OSIGURANI VJEROVNICI" koja skupina podrazumijeva sve ostale vjerovnike dužnika i njegovih ovisnih i povezanih društava čije tražbine su osigurane. Također je određeno da su članovi privremenog vjerovničkog vijeća obvezni u obavljanju radnji u svojstvu članova privremenog vjerovničkog vijeća postupati savjesno i s pažnjom dobrog gospodarstvenika, te da privremeno vjerovničko vijeće ima ista prava, ovlasti i obveze kao vjerovničko vijeće te preuzima i vrši funkciju vjerovničkog vijeća sve dok vjerovničko vijeće ne bude osnovano.

165. Iz obrazloženja rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-1138/17 od 13. travnja 2017. proizlazi da je u otvorenom postupku izvanredne uprave nad dužnikom AGROKOR i njegovim povezanim i ovisnim društvima, izvanredni povjerenik tome sudu predložio, u skladu s odredbom članka 31. stavak 2. ZPIUTD, osnivanje privremenog vjerovničkog vijeća te predložio imenovanje gore navedenih članova u isto, odnosno predložio inicijalne skupine u koje se vjerovnici razvrstavaju, uz zadržavanje prava na moguće razvrstavanje vjerovnika u daljnje skupine prema istovrsnosti gospodarskih interesa u daljnjem tijeku postupka, u skladu s odredbom članka 18. ZPIUTD, sve na temelju zatečenog stanja u poslovnim knjigama dužnika i njegovih povezanih i ovisnih društava.

166. Dakle, osim što polaze od potpuno pogrešnih pretpostavki, te stoga nisu odlučna za odluku u predmetnom postupku, revizijskim pitanjima (2. i 3.) revident u stvari osporava rješenje o imenovanju privremenog vjerovničkog vijeće u odnosu na koju odluku u smislu odredbe članka 400. stavak 1. ZPP revizija nije dopuštena, jer stranke mogu izjaviti reviziju samo protiv rješenja drugostupanjskog suda kojim je postupak pravomoćno završen u sporovima u kojima bi revizija bila dopuštena protiv drugostupanjske presude (članak 382. ZPP).

167. U odnosu na 4. postavljeno pitanje je li sud, primjenjujući odredbu članka 43. stavka 16 ZPIUTD, primjenjujući navedeni zakon kao i podredno odredbe Stečajnog zakona, bio dužan i ovlašten samostalno procijeniti zakonitost i ustavnost predviđenog zakonskog postupka donošenja nagodbe i samog sadržaja nagodbe, te iznijeti detaljno obrazloženje svoje odluke, navodi se da je odredbom članka 43. stavak 16. ZPIUTD propisano da će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu nagodbe: 1. ako su bitno povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe i postupanju prilikom njezine izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika, osim ako se ti nedostaci mogu otkloniti ili 2. ako je prihvata nagodbe postignut na nedopušten način. Iz navedene odredbe jasno

proizlazi, koja je jasna i nedvosmislena da u izvanparničnom postupku izvanredne uprave sud ocjenjuje sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe) pravilnost postupka izrade i donošenja nagodbe te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvrat nagodbe postignut na nedopušten način, a što su sve nižestupanjski sudovi detaljno argumentirali u obrazloženjima svojih odluka. Stoga se postavljeno pitanje ne može smatrati važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni u smislu odredbe članka 382. stavak 3. ZPP.

168. Zbog svega navedenoga, u odnosu na pitanja 1., 2., 3. i 4. reviziju vjerovnika RBL Group SA, Švicarska na temelju odredbe članka 392.b stavak 2. i 3. ZPP valjalo je odbaciti kao nedopuštenu i odlučiti kao u točki XX.2. izreke rješenja.

U odnosu na reviziju vjerovnika Tele2 d.o.o. koji je reviziju podnio pozivom na odredbu članka 382. stavak 2. ZPP:

169. Vjerovnik Tele2 d.o.o. u reviziji, smatrajući ih važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, postavlja sljedeća pitanja:

„1. Ima li sud ovlaštenje formalni nedostatak Nagodbe u vidu nužne suglasnosti koju predviđa Stečajni zakon u članku 312. zamijeniti svojom odlukom?

2. Je li suglasnost svih vjerovnika na različito postupanje prema vjerovnicima iste skupine nužan preduvjet kako bi sadržajno nagodba ispunjavala formalno pravne pretpostavke u kojima može opstati ili ne?

3. Je li plaćanje tražbina nastalih prije otvaranja postupka predmet nagodbe ili ono nije predmet nagodbe?

4. Je li zakonito da Izvanredni povjerenik u dijelu granične tražbine sukladno članku 40. ZPIUTD potpuno autonomno i bez bilo kakvog obrazloženja izvrši sukcesivne isplate tražbina pojedinim vjerovnicima čime uzrokuje jasnu i nedvojbenu neravnotežu među vjerovnicima istog statusa?“

170. Obrazlažući razloge važnosti postavljenih pitanja revident navodi da je u konkretnom slučaju riječ o jedinstvenom zakonskom rješenju u slučaju konkretnog dužnika, međutim navedeno nije razlog za autonomnu nekritičku ocjenu postupka i odluka izvanrednog povjerenika lišenih bilo kakve sudske kontrole, a koju kontrolu zakon propisuje.

171. Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je drugostupanjski sud odbio žalbu navedenog vjerovnika kao neosnovanu i naveo da je neodlučno pozivanje žalitelja na pogrešnu primjenu odredbe članka 324. stavak 2. SZ jer je pogrešno utvrđeno pravo glasa vjerovnika koji imaju razlučna prava, te na odredbu članka 333. stavak 3. SZ jer mali dioničari i nisu pristali na nagodbu, s obzirom da je Zakon o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku specijalan zakon u odnosu na Stečajni zakon pa se stoga, u smislu odredbe članka 43. stavak 21. ZPIUTD odredbe Stečajnog zakona o stečajnom planu primjenjuju na

odgovarajući način, a ne uvijek i bezuvjetno, i to samo u slučaju kada odnosi nisu regulirani odredbama Zakona o postupku izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku. Budući da je odredbom članka 43. stavak 10. i 11. ZPIUTD propisano da sud na prijedlog izvanrednog povjerenika utvrđuje popis vjerovnika i prava glasa koja im pripadaju na ročištu, kao i da pravo glasa imaju svi vjerovnici čije su tražbine utvrđene, to se neosnovano žalitelj poziva na odredbu članka 324. stavak 2. i odredbu članka 333. stavak 3. SZ u smislu odredbe članka 43. stavak 21. ZPIUTD.

172. U odnosu na postavljena pitanja (1. i 2. pitanje), valja reći da ista polaze od pogrešne pretpostavke da je potrebna suglasnost svih vjerovnika iste skupine za prihvrat nagodbe. Naime, odredbom članka 43. stavak 14. ZPIUTD je propisano da se nagodba smatra prihvaćenom ako je za nju glasovala većina svih vjerovnika i ako je u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu veći od zbroja tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja nagodbe, a iznimno ako ukupni zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za nagodbu iznosi najmanje dvije trećine od ukupnih tražbina, pa već zbog toga jer je navedena odredba jasna i nedvosmislena i nije je potrebno posebno tumačiti, nije riječ o pitanjima važnima za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

173. Sud u izvanparničnom postupku izvanredne uprave ocjenjuje sadržaj nagodbe u formalno pravnom smislu (jesu li povrijeđeni propisi o sadržaju nagodbe) pravilnost postupka izrade i donošenja nagodbe te prihvata od strane vjerovnika, kao i je li prihvrat nagodbe postignut na nedopušten način, a što su sve nižestupanjski sudovi detaljno argumentirali u obrazloženjima svojih odluka, pa 3. postavljeno pitanje kojim se problematizira što je predmet nagodbe nije pravno pitanje koje je bi bilo važno za odluku u predmetnom postupku.

174. Odredbom članka 40. stavak 1. ZPIUTD propisano je da uz suglasnost vjerovničkog vijeća, izvanredni povjerenik može izvršiti plaćanja dospjelih tražbina koje su nastale prije donošenja rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave ako je to nužno radi smanjena sistemskog rizika, nastavka poslovanja, očuvanja imovine i ako se radi o tražbinama iz redovnog ili operativnog poslovanja.

175. Iz navedene odredbe jasno proizlazi, da izvanredni povjerenik može izvršiti plaćanja dospjelih tražbina koje su nastale prije donošenja rješenja o otvaranju postupka izvanredne uprave.

176. S obzirom na to da se odgovor na 4. postavljeno pitanje nalazi u navedenoj zakonskoj odredbi, koja je jasna i nedvosmislena, te ne ostavlja prostora za drugačije tumačenje, to se postavljeno pitanje ne može smatrati važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni u smislu odredbe članka 382. stavak 3. ZPP.

177. Zbog svega navedenoga reviziju vjerovnika Tele2 d.o.o. na temelju odredbe članka 392.b stavak 2. i 3. ZPP valjalo je odbaciti kao nedopuštenu i odlučiti kao u točki XXI. izreke rješenja.

178. Vjerovnik Zagreb-Montaža d.o.o. je podneskom od 30. prosinca 2020., odustao od podnesene revizije u ovom predmetu.

178.1. Vjerovnik Inceptum d.o.o. je podneskom od 12. veljače 2021., odustao od podnesene revizije u ovom predmetu.

178.2. Vjerovnik Tehnika d.d. je podneskom od 15. prosinca 2020., odustao od podnesene revizije u ovom predmetu.

178.3. U smislu odredbe članka 399. stavak 1. ZPP u svezi s odredbom članka 349. stavak 2. ZPP, sve do donošenja odluke revizijskog suda o podnesenoj reviziji stranka može odustati od revizije.

178.4. Stoga je valjalo, na temelju odredbe članka 392. stavak 5. ZPP, utvrditi da su podnositelji revizije odustali od podnesene revizije, slijedom čega je odlučeno kao u točki XXII., XXIII. i XXIV. izreke rješenja.

179. Vjerovnik Triticum d.o.o. je tijekom revizijskog postupka brisan iz sudskog registra rješenjem broj Tt-20/45614-1 od 24. studenoga 2020., te je u konačnosti u odnosu na njega postupak pravomoćno obustavljen rješenjem broj St-1138/2017-4502 od 21. srpnja 2021.. Stoga, nisu ispunjene zakonske pretpostavke za razmatranje njegove revizije.

Zagreb, 31. svibnja 2023.

Predsjednik vijeća:
mr. sc. Dražen Jakovina

Broj zapisa: **9-30859-c6035**

Kontrolni broj: **068bf-2813e-a72f2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DRAŽEN JAKOVINA, L=ZAGREB, O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.